εργατικη δημοκρατια

διεθνιστικη προ(σ)κληση
το περιοδικο της "εργατικης δημοκρατιας"

Εκδιδεται απο την Ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια"

Περιοδος 2η,
Νο 1 Αυγουστος '91
30 σεντ

ΚΑΤΩ Η "ΝΕΑ ΤΑΞΗ" ΤΟΥΣ

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΟΚ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΟΧΙ ΟΠΛΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΕΣ

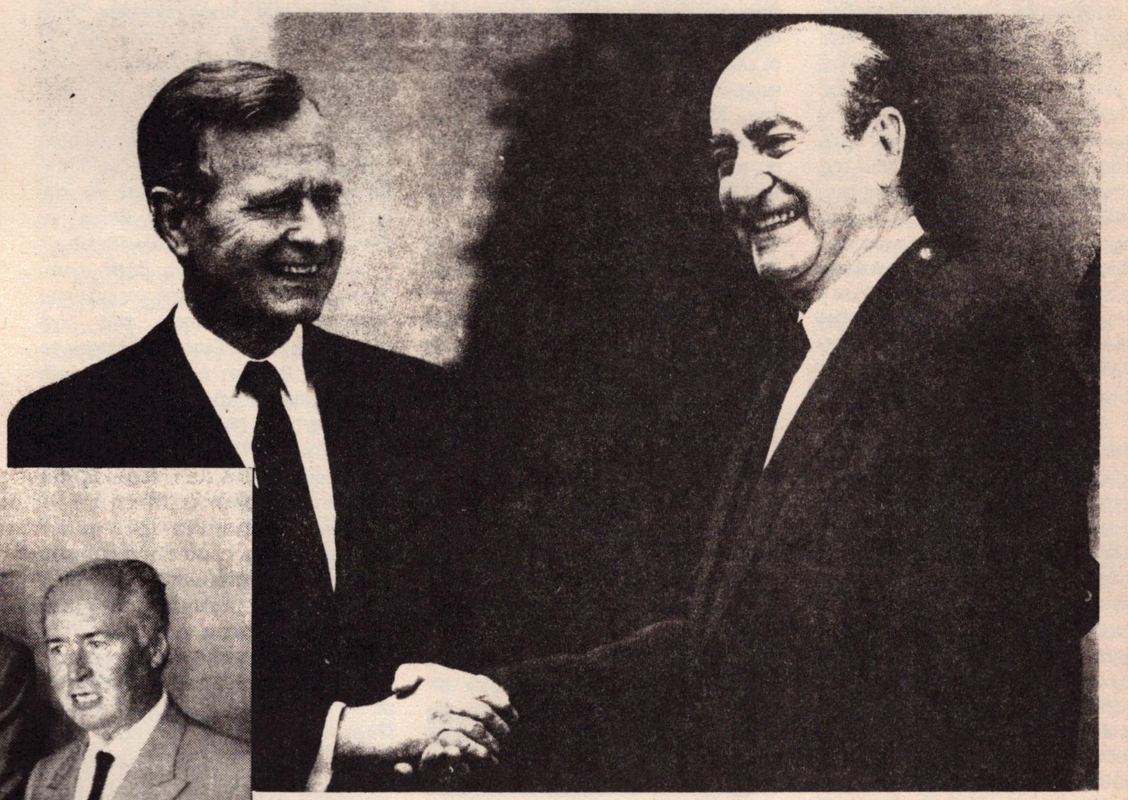

Η ανακοινωση του Μπους οτι ο Μητσοτακης και ο Οζαλ δεχτηκαν να συνομιλησουν για το Κυπριακο κατω απο την αιγιδα του ΟΗΕ εχει σκορπισει χαμογελα στους "ενδοτικους" πολιτικους ηγετες και ανησυχιες στους απορριπτικους. Οι πρωτοι χαιρονται για οσα μπορουμε να κερδισουμε, τωρα που οι ΗΠΑ δειχνουν τοσο ενδιαφερον. Οι δευτεροι φοβουνται οτι δεν ζηταμε αρκετα, οτι "η ομοσπονδια ειναι προδοσια".

Κανεις ομως δεν μιλαει για οσα εχουν προσφερει για να υπαρξει αυτη η "κινητικοτητα" απο την οποια ελπιζουν να κερδισουν.

Κανεις δεν μιλαει για το οτι υποστηριξαν την πιο βαρβαρη ιμπεριαλιστικη επιδρομη των τελευταιων δεκαετιων, που στοιχισε εκατονταδες χιλιαδες νεκρους ιρακινους, κουρδους, σιίτες και παλαιστινιους. Που εχει ριξει μια ολοκληρη χωρα πισω στον 19ο αιωνα. Για την χρησιμοποιηση της Κυπρου, με τις ευλογιες της κυβερνησης, σαν πολεμικο ορμητηριο εναντια στους λαους της Μ. Ανατολης. Οι Βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι που χρησιμοποιηθηκαν στο μακελειο δεν αναφερονται καν, τοσο δεδομενη θεωρειται η παραμονη τους απο ολους. Ειναι το μονο κοινο σημειο που εχουν ολες οι πολιτικες ηγεσιες σε βορρα και νοτο.

Και ολα αυτα, για να εξασφαλισουν στα παζαρια της "νεας ταξης" μια "δικαιη λυση" του Κυπριακου. Μια λυση το δικιο της οποιας η καθε πλευρα το μετρα συμφωνα με τα συμφεροντα της και τις επιδιωξεις της αρχουσας ταξης της.

Για αυτα τα συμφεροντα ζητουν απο την εργατικη ταξη να ξεχασει την τραγωδια και το δικιο των εκατομμυριων αδικημενων και καταπιεσμενων της Μ. Ανατολης, εναντια στους οποιους συνεχιζουν να ειναι στραμενα τα βομβαρδιστικα της Δεκελειας και τα ρανταρ του Τροοδους.

Για αυτο το βρωμικο παζαρεμα αναμεσα στους ιμπεριαλιστες και τους μεσαιους και μικρους συμμαχους και συνεταιρους τους ζητανε να ξεχασουμε τα ταξικα μας συμφεροντα. Να καταπιουμε τα ΒΑΤ, τις "εκτακτες εισφορες για την αμυνα", τις αυξησεις των τιμων, τις μειωσεις των μισθων και τις απολυσεις απο τον πολεμο στον Κολπο. Για να υποστηριξουμε την αρχουσα ταξη στην προσπαθεια της να πετυχει μια τετοια "δικαιη λυση".

Ποσο "δικαιη" λυση μπορει να βγει απο μια "κινητικοτητα" που πατα σε εκατονταδες χιλιαδες νεκρους, σε τοσες αδικιες και στην καταπιεση τοσων εκατομμυριων;

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ "ΛΥΣΗΣ" σελ. 3

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟ(Σ)ΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ "ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ"

Οι εξελιξεις των τελευταιων χρονων, η καταρρευση του "υπαρκτου σοσιαλισμου", δηλαδη του κρατικου καπιταλισμου, και η οξυνση της κρισης και της ασταθειας του παγκοσμιου ιμπεριαλιστικου συστηματος, που οδηγησε κιολας στην βαρβαροτητα του πολεμου στον Κολπο, εχουν αλλαξει το σκηνικο για την επαναστατικη αριστερα. Παρολο που στην νοτια Κυπρο υπαρχει ακομα μια σχετικη "ηρεμια", τα νερα εχουν αρχισει και δω να φουρτουνιαζουν.

Η νεα περιοδος εχει αφησει πολλα αναπαντητα ερωτηματικα σε μια σημαντικη μειοψηφια αριστερων. Ενας κοσμος που τον συναντησαμε στο αντιπολεμικο κινημα, στην προεκλογικη περιοδο, σε Γ.Σ. των συντεχνιων ειναι πια πολυ πιο ετοιμος απο παλια να ανοιξει συζητηση. Η Ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια" τα τελευταια χρονια εχει δωσει σε μια σειρα απο εκδοσεις και το περιοδικο της, την "Διεθνιστικη Προ(σ)κληση", τις γενικες αρχες της πολιτικης της, οπως και της πολιτικης της διεθνους τασης στην οποια ανηκει. Σημερα, στηριγμενη πανω σε αυτα και στις εμπειριες της απο την επεμβαση της στο εργατικο κινημα, το κινημα επαναπροσεγγισης με τους τ/κ, και το αντιπολεμικο κινημα, μπορει να απευθυνθει αμεσοτερα και με μεγαλυτερη συχνοτητα σε ενα πλατυτερο ακροατηριο.

Ετσι αποφασισαμε να προχωρησουμε απο την εκδοση της "Διεθνιστικης Προ(σ)κλησης" στην εκδοση της "Εργατικης Δημοκρατιας".

Δεν ειναι η πρωτη φορα που εμφανιζεται η εφημεριδα αυτη. Μεσα σε πολυ δυσκολες συνθηκες, το '79-80 οταν ο σωβινισμος ηταν πολυ πιο κυριαρχος απο οτι στις μερες μας, και η λεξη επαναπροσεγγιση δεν σημαινε τιποτα για τις πλατιες μαζες της εργατικης ταξης, ειχαμε βγαλει 7 τευχη της εφημεριδας. Η τωρινη προσπαθεια, παρολο που γινεται σε πολυ διαφορετικες συνθηκες απο την προηγουμενη, αποτελει ωστοσο συνεχεια εκεινης. Οι πολιτικες αρχες στις οποιες στηριζομαστε ειναι οι ιδιες. Αυτοαπελευθερωση της εργατικης ταξης μεσα απο την Σοσιαλιστικη Επανασταση και Διεθνισμος.

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΣΤΟ ΚΚΕ

ΟΛΟ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΜΠΟΥΣ

Η επισκεψη του Μπους στην Αθηνα εγινε λιγο καιρο μετα την διασπαση του ΚΚΕ και το διωξιμο ή την αποχωρηση της μισης σχεδον ηγεσιας του, που ακολουθηθηκε απο ενα μεγαλο μερος των στελεχων και της βασης του. Τον χασαπη της Βαγδατης ομως τον υποδεχτηκαν ενωμενη με τους αλλους και ολοκληρη η διασπασμενη ηγεσια της Αριστερας. Και τα δυο κομματια της, το ΚΚΕ και ο Συνασπισμος, πηραν μερος στο επισημο προγραμμα της υποδοχης και τον χειροκροτησαν οταν προσφωνησε τη Βουλη.

Η μονη αντιδραση στην επισκεψη του Μπους ηταν κριτικη προς την κυβερνηση Μητσοτακη οτι δεν προσπαθει να παρει περισσοτερα απο τον Μπους. Οτι ειναι διατεθειμενος να κανει συμβιβασμους και υποχωρησεις προς την Τουρκια στα "εθνικα θεματα" και ιδιαιτερα στο Κυπριακο για να τα βρει με την "γειτονα και συμμαχο" χωρα οπως επιθυμουν οι ΗΠΑ. Καμμια κινητοποιηση εναντια στην οργανωση υποδοχης ηρωα που προετοιμασε η κυβερνηση για τον Μπους.

Η μονη αντιδραση ηταν μια πορεια που οργανωσε η ΕΦΕΕ. Και αυτη εγινε κατω απο την μεγαλη πιεση των συντροφων της ΟΣΕ που καλουσαν απο πολυ νωρις σε κινητοποιησεις εναντια στην επισκεψη του Μπους. Του εγκληματια πολεμου που ερχοταν να συναντησει τους συναιτερους του για να μοιρασουν τα λαφυρα του πολεμου.

Κανενα απο τα δυο κομματια της διασπασμενης αριστερας δεν εκανε κινητοποιηση γι' αυτη τη πορεια. Ωστοσο η πορεια ηταν δυναμικη και συμμετειχαν 5 με 6 χιλιαδες κοσμος. Η διαθεση απο την πλευρα του κινηματος να αντιδρασει στη "νεα ταξη πραγματων" των Μπους, Μεητζορ, Μητσοτακη, Οζαλ και σια υπηρχε. Αυτο που δεν υπηρχε ηταν τα κομματα της αριστερας "ανανεωτικα" και σταλινικα.

ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ή ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Δεν ειναι καθολου τυχαιο που κρατησαν αυτη τη σταση και τα δυο κομματια του πρωην ενιαιου ΚΚΕ. Μπορει οι μεν να δηλωνουν "ανανεωτες" και "δημοκρατες" και οι δε αριστερη παραδοση και ιστορια του κομματος αλλα οι διαφορες τους ειναι πολυ μακρια απο μια τετοια διακριση. Και οι δυο ανανεωνουν και συντηρουν μια πολυ παλια θεωρια, τη Σοσιαλδημοκρατια και τον ρεφορμισμο. Την αντιληψη οτι ο καπιταλισμος μπορει να "διορθωθει", οτι μπορει σιγα σιγα να αλλαζει και να γινεται καλυτερος μεχρις οτου σιγα- σιγα και ανεπαισθητα γινει σοσιαλισμος. Δηλαδη καπιταλισμος μαζι με "κρατος προνοιας και κοινωνικης ευημεριας" οπως το χαρακτηρησε ο δικος μας ο Χρστοφιας οταν εφερε σαν παραδειγμα σοσιαλιστικης κοινωνιας την Σουηδια. Και βεβαια δεν χρειαζεται επανασταση για να γινουν αυτα, αλλα ενα σοσιαλιστικο κομμα που θα κερδισει την πλειοψηφια στο κοινοβουλιο.

Εδω και πολλα χρονια οι διαφορες αναμεσα στην Σοσιαλδημοκρατια και τα σταλινικα Κομμουνιστικα κομματα ειχαν γινει πολυ δυσδιακριτες. Η καταρρευση του κρατικου καπιταλισμου στην ΕΣΣΔ τις εκανε σχεδον αορατες. Γκρεμισε για καλα το οραμα της Σοβιετικης Ενωσης που το προβαλλαν για δεκαετιες σαν ενα μοντελο οργανωσης της κοινωνιας οπου υποτιθεται οτι η ζωη ηταν πιο ανθρωπινη. Τωρα δεν υπαρχει σχεδον τιποτα πια που να διαφοροποιει τα Κομμουνιστικα κομματα απο τα Σοσιαλδημοκρατικα της Δυτικης Ευρωπης.

Ετσι ηταν πια πολυ δυσκολο για το ΚΚΕ να διαχωριζεται απο το Πασοκ που ακολουθα ακριβως τον ιδιο δρομο, αλλα που μπορει να ειναι πολυ πιο πιστευτο σαν κομμα εξουσιας. Αυτο δημιουργησε την κριση μεσα στο ΚΚΕ που οδηγησε στη διασπαση.

Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ ΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ

Αν η περιοδος ηταν ομαλη, το ξεπερασμα μιας τετοιας κρισης και η δημιουργια ενος νεου προσωπου του κομματος που να το διαφοροποιει απο το ΠΑΣΟΚ θα μπορουσε να γινει με λιγοτερες απωλειες.

Ομως ολα αυτα γινονται μεσα σε ενα κλιμα εντασης της ταξικης παλης και των εργατικων αγωνων. Ο ελληνικος καπιταλισμος βρισκεται σε περιοδο παρατεταμενης οικονομικης κρισης. Οι κεφαλαιοκρατες βρισκονται στην επιθεση και η εργατικη ταξη αντιστεκεται και μαλιστα αγρια. Οι μεγαλες απεργιες στην Κοινη Ωφελεια για το ασφαλιστικο και τις συνταξεις, οι καταληψεις και οι απεργιες πριν απο τον πολεμο αλλα και το αντιπολεμικο κινημα ηταν οι παραγοντες που εκαναν την κριση να φτασει στο αποκορυφωμα της.

Σε μια τετοια περιοδο οι δυνατοτητες του ΚΚΕ να φαινεται οτι εξασφαλιζει καποιες παραχωρησεις στην εργατικη ταξη ωστε να μπορει να διατηρει τον ελεγχο του πανω σε μεγαλα κομματια της περιοριζεται δραματικα. Σε τετοιες περιοδους οι συγκρουσεις για να εχουν αποτελεσματα, για να εξασφαλιζουν παραχωρησεις απο τους αστους και το κρατος, πρεπει να ειναι πραγματικα δυναμικες και συνολικες. Κατι βεβαια που δεν μπορουσε και δεν μπορει να κανει το ΚΚΕ γιατι δεν μπορει να μετατραπει ξαφνικα σε επαναστατικο κομμα που θα βλαψει το ιδιο το κρατος και την "εθνικη οικονομια" που θελει να μεταρρυθμισει και να καλυτερεψει.

Η πιεση απο την βαση ηταν τεραστια. Ο ελεγχος της κομματικης γραφειοκρατιας πανω της ειχε αδυνατισει πολυ. Γινονταν απεργιες παρα την θεληση του κομματος. Οι κινητοποιησεις εβαζαν πολυ αμεσα το θεμα του ξεκαθαρισματος της σχεσης με το ΠΑΣΟΚ, ενω η κριση της Νεας Δημοκρατιας εβαζε αμεσα το ερωτημα: μετα την Ν.Δ., τι;

Κανενα απο τα δυο κομματια δεν ειχε μια πειστικη απαντηση σε αυτο το ερωτημα. Το μονο που ειχαν να προτεινουν και τα δυο κομματια ηταν περισσοτερη προσαρμογη στην κυριαρχη ιδεολογια, για να μπορεσουν να εμφανιστουν εξισου αξιοπιστοι με το ΠΑΣΟΚ σαν εκλογικο κομμα. Περισσοτερη "συναινεση" και "ρεαλισμο", περισσοτερο ευρωπαικο προσανατολισμο. Η διαφορα τους μαλλον περιοριζονταν στο οτι αν ο Φλωρακης και η Παπαρηγα ηθελαν να γινουν ΠΑΣΟΚ στη Θεση του ΠΑΣΟΚ, ο Ανδρουλακης και η Δαμανακη ηθελαν να γινουν ΠΑΣΟΚ μαζι με το ΠΑΣΟΚ. Μπορει ο Ανδρουλακης να εκανε ανοιγματα προς το ΠΑΣΟΚ και να ηθελε να το απαλλαξει απο τα προβληματα που του δημιουργουσε η δικη του Κοσκωτα, αλλα ουτε η ταση του Φλωρακη ηταν καποια αριστερη κριτικη προς το ΠΑΣΟΚ. Αντιθετα, ηταν η ταση του Φλωρακη που προωθησε την συνεργασια με τη Ν.Δ. και εφτιαξε την κυβερνηση Τζανετακη που οδηγησε τον Παπανδρεου στα δικαστηρια.

Αυτη ειναι η πραγματικη διασταση της διασπασης στο ΚΚΕ και οχι τα διαφορα περι "ανανεωτικων"ή "παραδοσης" που προβαλλουν οι ιδιοι. Και τα δυο κοιταζουν μεσα απο την Βουλη προς την προοπτικη μιας πιο επιτυχημενης "οικονομιας της αγορας". Απλα ο μεν ΣΥΝ το φωναζει δυνατα το δε ΚΚΕ πιο μουλωχτα και προσπαθει να κρατησει και κατι απο τις παλιες σταλινικες μεθοδους και οργανωση. Δεν ειναι μια διασπαση σε δεξιο και αριστερο κομματι. Ειναι μια πορεια προς τα δεξια και των δυο.

Αλλα και τα δυο κομματα εχουν αναφορα στην εργατικη ταξη, και τα δυο εκφραζουν τις προσδοκιες καποιων σημαντικων τμηματων της.

Οι συνδικαλιστες και η εργατικη βαση του κομματος φαινεται να εχει μοιραστει στα δυο. Αυτη ειναι και η σημαντικοτερη διαφορα της διασπασης του ΚΚΕ απο τη διασπαση στο ΑΚΕΛ. Το ΑΔΗΣΟΚ ειναι μια δεξια διασπαση του ΑΚΕΛ. Εχει εξαφανισει τις αναφορες στην εργατικη ταξη και δεν εκφραζει κανενα σημαντικο κομματι της. Βεβαια οι δηλωσεις του Χριστοφια "οτι μενουμε πιστοι στον Μαρξισμο Λενινισμο και τον προλεταριακο διεθνισμο" ειναι κουφια λογια, δεν εχουν καμμια σχεση με την καθημερινη πρακτικη του κομματος. Ομως συνεχιζουν να συγκινουν τα πιο πρωτοπωρα και μαχητικα κομματια των εργαζομενων.

Αν ομως οι συνθηκες σχετικης οικονομικης σταθεροτητας και κοινωνικης ειρηνης επιτρεπουν στο ΑΚΕΛ να λεει ακομα και σημερα τετοια με καποια πιστευτοτητα, τα πραγματα για το ΚΚΕ και τον Συνασπισμο ειναι πολυ πιο δραματικα. Η κριση του Ελληνικου καπιταλισμου, η εργατικη ταξη που τα τελευταια δυο χρονια εχει μαθει οτι οι απεργιες και οι αγωνες μπορουν να κερδιζονται απο τα κατω, κανουν απιθανο να μπορεσει ενα απο τα δυο κομματα να καταφερει να αναδειχτει στο δυνατο μαζικο ρεφορμιστικο κομμα που θα εχει τον ελεγχο πανω στην εργατικη ταξη.

Κανενα απο τα δυο δεν μπορει να εκφρασει πραγματικα την διαθεση του κοσμου να αντισταθει στις επιθεσεις των αστων και να να παλεψει για την ανατροπη της Ν.Δ. Ουτε ομως και το ΠΑΣΟΚ μπορει να εκφρασει πολιτικα και οργανωτικα αυτο το κοσμο εστω και αν θα ωφεληθει εκλογικα απο την διασπαση στο ΚΚΕ. Οι αυταπατες στην αγορα και τις δυνατοτητες του καπιταλισμου που πριν δυο χρονια ηταν πολυ δυνατες, σημερα μετα απο δυο χρονια αγωνων εχουν αρχισει να αδυνατιζουν. Αγωνιστες του κινηματος οπως αυτοι που στηριξαν το απεργιακο κινημα και τις αντιπολεμικες εκδηλωσεις, που εδειξαν τη διαθεση να αγωνιστουν κοντρα στη νεα ιμπεριαλιστικη ταξη με τη συμμετοχη τους στη διαδηλωση εναντια στην επισκεψη Μπους, θα αναζητησουν τις απαντησεις αλλου. Στον επαναστατικο Μαρξισμο και την επαναστατικη αριστερα που τον εκφραζει. Η επιτυχια των συντροφων της ΟΣΕ που παρα το μικρο τους μεγεθος καταφεραν να σπρωξουν ωστε να γινει κινητοποιηση εναντια στην επισκεψη του Μπους ειναι μια ενδειξη οτι οι ευκαιριες που ανοιγονται για τους επαναστατες σημερα στην Ελλαδα ειναι πολυ σημαντικες.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΒΑΡΒΑΡΗ "ΝΕΑ ΤΑΞΗ" ΜΙΑ ΒΡΩΜΙΚΗ "ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ"

Οι ΗΠΑ και οι συμμαχοι τους δεν διστασαν να ριξουν πισω στον 19ο αιωνα το Ιρακ, για να τιμωρησουν παραδειγματικα τον πρωην μπραβο τους. Τωρα ο Μπους με την υποστηριξη των συμμαχων του απειλει να το ξαναβομβαρδισει, με την δικαιολογια οτι κατασκευαζει πυρηνικα οπλα. Στην πραγματικοτητα θελει να ολοκληρωσει τον "παραδειγματισμο", να ξεφορτωθει τον Σανταμ Χουσεϊν. Ο οικονομικος αποκλεισμος συνεχιζεται, με αποτελεσμα να κινδυνευουν να πεθανουν χιλιαδες απο επιδημιες.

Παρα τις εκατονταδες χιλιαδες νεκρους στον πολεμο που υποσχεθηκαν οτι θα εφερνε την ειρηνη στην περιοχη, η Μ. Ανατολη ειναι σε αναβρασμο. Οι συμμαχοι των ΗΠΑ στον πολεμο τωρα αγριοκυταζουν ο ενας τον αλλο, Συρια, Αιγυπτος, Ισραηλ, Τουρκια, Ιραν. Η Αμερικη αδικα προσπαθει να πεισει το Ισραηλ να σταματησει να χτιζει νεους οικισμους στα κατεχομενα. Οι Κουρδοι σφαζονται στην Τουρκια. Στο "απελευθερωμενο" Κουβεϊτ το αντιδραστικο καθεστως του Αλ Σαμπαχ δολοφονει τους παλαιστινιους και "ανανεωνει" τον πληθυσμο των ξενων εργατων που εδιωξε η ιμπεριαλιστικη επιδρομη.

Η "νεα ταξη" οχι μονο δεν εφερε ειρηνη στην Μ. Ανατολη, αλλα γεννα και αλλους πολεμους. Μετα απο 45 χρονια ο πολεμος ξαναμπηκε και μεσα στην Ευρωπη, στην Γιουγκοσλαβια. Στο μεταξυ αν ο ενας ιμπεριαλιστικος στρατιωτικος συνασπισμος διαλυθηκε, ο αλλος ετοιμαζει νεο ρολο για τον εαυτο του. Οπως γραφει το NEWSWEEK οι ΗΠΑ θελουν ενα "ελαφροτερο και επιθετικοτερο ΝΑΤΟ που θα μπορουσε, και θα τοκανε, να επεμβει σε προβληματικες περιοχες του τριτου κοσμου οπως τον Περσικο... αλλοι επισημοι λενε οτι η εθνικη βια στην Ανατολικη Ευρωπη, πιθανοτατα στην Γιουγκοσλαβια, θα μπορουσε να ερμηνευτει σαν αμεση απειλη στο ΝΑΤΟ, που θα απαιτησει μια στρατιωτικη επεμβαση".

ΝΕΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΤΑΞΙΑ

Αυτη ειναι η "νεα ταξη" πραγματων των Μπους, Μαιητζορ, Μητσοτακη και σια. Μια διεθνης αταξια. Οι παλιες παγκοσμιες στρατηγικες ισορροπιες εχουν διαλυθει με την καταρευση της ΕΣΣΔ και την αναδειξη αλλων δυναμεων που συναγωνιζονται τις ΗΠΑ, οπως η ΕΟΚ και η Ιαπωνια. Ετσι ολες οι μεγαλες δυναμεις εχουν μπει σε ενα αγωνα δρομου για την θεση που θα παρουν στην νεα αυτη κατασταση, για το ποιος θα φαει τι απο ποιον. Οι διακυρηξεις για μια νεα περιοδο που τα προβληματα θα λυνονται "με συνενοηση, ειρηνικα" αδικα προσπαθουν να κρυψουν την φριχτη πραγματικοτητα. Οτι εχουμε μπει σε μια νεα περιοδο ασταθειας, δημιουργιας και διαλυσης συμμαχιων αναμεσα στις κυβερνησεις των μεγαλων και μικρων εκμεταλλευτων. Σε μια περιοδο συγκρουσεων, πολεμων, κρισεων και εξεγερσεων. Η βαρβαροτητα του πολεμου στον Κολπο δεν θα ειναι η τελευταια της νεας διεθνους βαρβαροτητας.

Η αρχουσα ταξη των ΗΠΑ, σαν θριαμβευτες του πολεμου, εχουν τωρα την πρωτη θεση σε αυτον τον αγωνα δρομου. Προσπαθουν να στησουν και να σταθεροποιησουν την πρωτοκαθεδρια τους, να κανουν την "νεα ταξη" στα μετρα τους. Απευθυνονται σε παλιους "φιλους", "πολυτιμους συμμαχους" στην επιδρομη στον Κολπο, για να ξαναδιαμορφωσουν τις συμμαχιες. Στον αγωνα δρομου μπαινουν και οι διαφοροι τοπικοι υποϊμπεριαλιστες, οπως η Ελλαδα και η Τουρκια, και ο καθενας προσπαθει να εξασφαλισει για τον εαυτο του ενα σημαντικοτερο ρολο στην "νεα ταξη", και να προβαλει τα προτερηματα του.

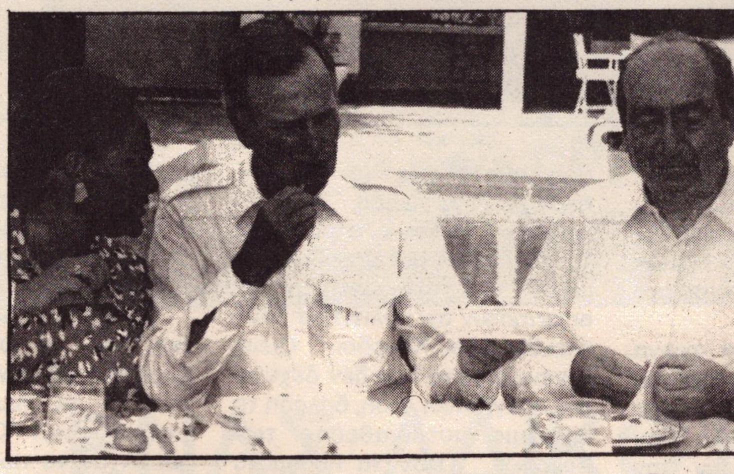

Αν η Τουρκια εχει στρατηγικης σημασιας συνορα με την Μ. Ανατολη και με την ΕΣΣΔ, η Ελλαδα συνορευει με τα Βαλκανια, εχει τις βασεις στην Σουδα της Κρητης που επαιξαν τοσο μεγαλο ρολο οπως αποκαλυψε ο Μπους στην επισκεψη του εκει. Αν η Τουρκικη αστικη ταξη μπορει να προβαλει τα εξηντα εκατομυρια

πληθυσμου και τον τεραστιο στρατο της, η Ελληνικη περηφανευεται για το "δημοκρατικο πολιτευμα" και την κοινωνικη σταθεροτητα της.

Οι ΗΠΑ πιεζουν να τα βρουν οσο πιο συντομα γινεται, για να μπορει να στηριζεται επανω τους. "Ηρθε το πληρωμα του χρονου για διαρκη ειρηνη μεταξυ Τουρκιας και Ελλαδας" ειπε ο Μπους στην επισκεψη του στην Τουρκια. Ομως οι "συμμαχοι" Ελλαδα και Τουρκια εχουν πολλα να μοιρασουν και ετσι ακονιζουν τα μαχαιρια. Ετσι εχει δημιουργηθει μεταξυ των τριων το πιο ξεφωνημενο φωνακλαδικο και αγριο παζαρεμα των τελευταιων δεκαετιων.

Η "ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ" ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΖΑΡΙΑ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ"

Μερος αυτου του βρωμικου παζαριου ειναι και η "κινητικοτητα" στο Κυπριακο. Οι δυο αστικες ταξεις στην Κυπρο εδωσαν και αυτες, πλαϊ στις "μητερες πατριδες", οτι μπορουσαν για να στηριξουν τον πολεμο στον Κολπο. Οχι μονο πολιτικη υποστηριξη, αλλα και ελευθερη χρηση των Βασεων και κατασκοπευτικων σταθμων, διευκολυνσεις στα αεροδρομια και στα λιμανια. Τωρα περιμενουν τα ανταλλαγματα.

Για αυτο ολοι συζηταν ενα και μονο πραγμα. Ποσα θα παρουμε, ως που μας τραβα να ζητησουμε απο τους ιμπεριαλιστες. Για το τι ανταλλαγματα θα δωσουν στον ιμπεριαλισμο, κανεις πια δεν λεει τιποτα. Ουτε το ΑΚΕΛ που παλιοτερα καταγγελε οτι στοχος των ιμπεριαλιστων ειναι η χρηση της Κυπρου σαν αβυθιστο αεροπλανοφορο εναντια στους λαους της Μ. Ανατολης. Ακομα το "ειμαστε Ευρωπαιοι" εχει αντικαταστησει ακομα και για το ΑΚΕΛ το "ΕΟΚ - ΝΑΤΟ ιδιο συνδικατο". Κανεις δεν αναρωτιεται αν οι Βασεις θα ειναι μερος της συμφωνιας, αυτο θεωρειται δεδομενο. Η παρουσια και λειτουργια των ιμπεριαλιστικων κατασκοπευτικων σταθμων ρανταρ και τηλεπικοινωνιων ειναι εξασφαλισμενη. Η Κυπρος ειναι ενα τελειο ορμητηριο για την τηρηση και επιβολη της "νεας ταξης" στην Μ. Ανατολη. Και αυτο η ε/κ αρχουσα ταξη δεν το αφηνει ανεκμεταλλευτο.

Δεν ειναι ομως μονο αυτα. Η ε/κ αστικη ταξη με την βοηθεια της αριστερας μπορει να περηφανευτει για την "κοινωνικη ειρηνη" που επικρατει, για την εσωτερικη "σταθεροτητα" που εγγυαται ο ελεγχος της πανω στην εργατικη ταξη. Ενας ελεγχος που διατηρηθηκε ακομα και κατα την διαρκεια του πολεμου, παρα την φρικη και αηδια που αρκετοι εργαζομενοι ενοιωσαν. Το αντιπολεμικο κινημα εμεινε πολυ μικρο, και δεν μπορεσε να προσφερει καμμια ουσιαστικη προστασια στους παλαιστινιους απο τις διωξεις και τις απελασεις.

Μεσα σε ενα τετοιο ελεγχομενο "ηπιο κλιμα" εγιναν οι εκλογες, και τετοια "εθνικη ομοψυχια" συνεχιζει η αστικη ταξη να ζητα απο εργατικη ταξη. Δηλαδη την ανοχη και την υποστηριξη της εργατικης ταξης στην συμμετοχη της ε/κ αρχουσας ταξης στην "νεα ταξη" και στην καταπιεση των λαων της Μ. Ανατολης. Εξαλλου απο την εκμεταλλευση αυτων των λαων εχουν κερδισει πολλα αρκετοι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες.

Το "Ολα για την Κυπρο" (δηλαδη για την ε/κ πλευρα) που ο Δ. Χριστοφιας τοσο εχει επαναλαμβει τους τελευταιους μηνες, ειναι, δυστυχως, πραγματικοτητα. Ενω γραφτηκε στις εφημεριδες οτι οι ΗΠΑ σκεφτονται να σταθμευσουν "δυναμεις ταχειας αντιδρασης", οχι μονο στην Τουρκια, αλλα και στην Κυπρο, κανεις δεν παραπονεθηκε. Τσιμουδια πια για τις Βασεις και τους κατασκοπευτικους σταθμους. Οι μονοι κατασκοποι εδω ειναι καποιοι ταλαιπωροι τ/κ που για διαφορους λογους περναν στον νοτο. Τερμα στον αντιαμερικανισμο της αριστερας.

Αυτα ολα γινονται θυσια για το Κυπριακο. Και μονοι οι σωβινιστες ανησυχουν, οχι βεβαια για τα παζαρεματα με τους ιμπεριαλιστες, αλλα για το αν ζηταμε αρκετα, αν τα ανταλλαγματα θα ικανοποιουν.

ΠΟΙΑ "ΔΙΚΑΙΗ" ΛΥΣΗ;

Αν δηλαδη τα ανταλλαγματα θα ειναι μια "δικαιη λυση" στο Κυπριακο. Τι σημαινει δικαιοσυνη για ολους αυτους, το εγραψε σε ενα σπασμο ειλικρινειας, ο Π. Χαραλαμπους στην "Αληθεια" της 9 Ιουλη: "Εμεις οι Ε/Κ θα παλεψουμε για οσο το δυνατο πιο συμφερουσα για εμας λυση, η οποια κατα την κριση μας θα ειναι τοσο δικαιη οσο πιο συμφερουσα θα κριθει. Το δικαιο το κρινουμε Ελληνικα, οπως και οι τ/κ το κρινουν Τουρκικα. Οσο πιο δικαιη για μας ειναι μια λυση τοσο πιο αδικη θα κρινεται απο την αλλη πλευρα και αντιστροφως." Και πως αλλοιως θα μπορουσε να ειναι μεσα στην ανταγωνιστικη φαγωμαρα του καπιταλισμου; Βρισκουν δικαιο να γυρισουν ολοι οι προσφυγες στα σπιτια τους, αλλα και "δικαιο" να δημιουργησουν δεκαδες χιλιαδες νεων προσφυγων, διωχνοντας τους "εποικους", φτωχους μεταναστες απο την Τουρκια που εχουν ζησει χρονια στην βορεια Κυπρο. Βρισκουν αδικη και απειλητικη την παραμονη τουρκικων στρατευματων στην Κυπρο, αλλα "ξεχναν" τις σφαγες των τ/κ απο την εθνοφρουρα και την ελληνικη μεραρχια μεταξυ '64-68, ή ξεμπερδευουν με αυτα χαρακτηριζοντας τα "λαθη" που "δεν θα τα ξανακανουμε". Οσο για την αδικια που η "νεα ταξη", απο την οποια ελπιζουν να οφεληθουν, φερνει στους Παλαιστινιους, τους Ιρακινους, τις φτωχες μαζες της Μ. Ανατολης, αυτους ποιος τους σκεφτεται, φτανει να "βρουμε εμεις" το "δικιο" μας.

Η "λυση" δεν εχει καμμια σχεση ουτε με δικιο ουτε με αδικο. Ειναι απλα ενας διακανονισμος αναμεσα στις αστικες ταξεις στην Ελλαδα την Τουρκια και την Κυπρο. Αυτη την εποχη μαλιστα με εγγυητες διαιτητες και συνεταιρους την αρχουσα ταξη των ΗΠΑ και τους "συμμαχους" της ΕΟΚ. Και προφανως δεν εχει εχει καμμια σχεση με μονιμη και διαρκη ειρηνη. Οτι συμφωνηθει σημερα, οταν αλλαξουν οι συνθηκες και οι συσχετισμοι δυναμεων, μπορει να ξεσυμφωνηθει εν ριπη οφθαλμου, οπως εγινε με τις συμφωνιες του '59. Ετσι και αλλοιως το "δικαιο" για ολους τους αστους φτανει μεχρι εκει που φτανουν τα συμφεροντα τους.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Η ε/κ αρχουσα ταξη υποσχεται στους εργαζομενους τον επιγειο παραδεισο σε μια λυση με ενωμενη Κυπρο. Οι τ/κ αστοι τον υποσχονται στους δικους τους εργαζομενους σε μια λυση με χωρισμενη την Κυπρο. Παραμυθια. Δεν χρειαζεται παρα να ριξει κανεις μια ματια γυρω του, στον κοσμο της "νεας ταξης". Η καθημερινη εκμεταλλευση, οι φοβοι οικονομικης κρισης και πολεμων θα συνεχισουν να υπαρχουν και στις δυο περιπτωσεις, οσο υπαρχει ο καπιταλισμος.

Αντιθετα, οσο περισσοτερο υποτασομαστε στους αστους "μας", οσο τους βοηθαμε στα σχεδια τους, τοσο δυσκολοτερη θαναι η αντισταση μας οταν ερθουν αυτες οι κρισεις. Αποδειξη, η ευκολια με την οποια απολυθηκαν οι ξενοδοχοϋπαλληλοι με τον πολεμο στον Κολπο. Για τους εργατες της Κυπρου, οπως και της Ελλαδας και Τουρκιας, εκεινο που εχει σημασια δεν ειναι απο που περναν ή θα περασουν τα συνορα, ουτε αν θα εχει η "δικη τους" αστικη ταξη το πανω χερι ή αυτη του "αντιπαλου". Σημασια εχει η ικανοτητα μας να αντιστεκομαστε στις επιθεσεις των αστων "μας", και η ενισχυση της ταξικης ενοτητας και αλληλεγγυης των εργαζομενων ολων των χωρων, για να μπορεσουμε να ξεφορτωθουμε το συστημα που δημιουργει τους πολεμους και τις κρισεις.

ΤΙΠΟΤΑ ΣΤΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ

Μεχρι πριν λιγα χρονια το συνθημα που κυριαρχουσε στην αριστερα ηταν: "καμμια παραχωρηση στο Κυπριακο για χαρη του ιμπεριαλισμου". Για την ηγεσια της αριστερας αυτο, οπως φαινεται σημερα πια ξεκαθαρα, ηταν μια κυνικη καλυψη του εθνικισμου της με αριστερο αντιιμπεριαλισμο. Ταυτιζε δηλαδη τα ε/κ εθνικα συμφεροντα με την παλη εναντια στον δυτικο ιμπεριαλισμο. Σημερα, εχει πεταξει ακομα και αυτον τον εθνικιστικο αντιιμπεριαλισμο, και εχει μεινει με τον σκετο εθνικισμο του "Ολα για την Κυπρο μας". Το μονο που ενδιαφερει ειναι να πληρωθουμε καλα στο Κυπριακο για οτι προσφερουμε στον ιμπεριαλισμο.

Μεσα ομως στους αριστερους εργατες και νεολαιους, υπαρχει ενα κομματι που αηδιασε απο τον πολεμο και απο την ιμπεριαλιστικη βαρβαροτητα της "νεας ταξης". Ειναι εκεινοι οι εργαζομενοι που συμμετειχαν στις αντιπολεμικες εκδηλωσεις. Αυτοι που πηγαν στην αμερικανικη πρεσβεια. Αυτοι που εβαζαν ζητημα ακομα και στις κομματικες τους ομαδες εναντια στην υποστηριξη που η κυβερνηση προσφερε στους ιμπεριαλιστες. Σημερα αυτο που πρεπει να γινει ειναι να αντιστρεψουμε το παλιο συνθημα, και να το στρεψουμε εναντια οχι μονο στους ιμπεριαλιστες αλλα και στην αρχουσα ταξη μας. Να το κανουμε: "καμμια παραχωρηση στον ιμπεριαλισμο για χαρη του Κυπριακου", για χαρη των ε/κ εθνικων επιδιωξεων. Αν οι αντιπολεμικες διαδηλωσεις, η κινητοποιηση εναντια στις Βασεις, και οι πορειες στην Αμερικανικη πρεσβεια, η αντιδραση του αριστερου κοσμου για εισοδο στην ιμπεριαλιστικη ΕΟΚ, των συνεταιρων του χασαπη της Βαγδατης Μπους, δυσκολεψαν ή δυσκολευουν τους αστους μας στον παζαρι για το Κυπριακο, για αυτο εμεις δεν εχουμε να λυπηθουμε καθολου.

Τελος, καθε αντισταση στην προσπαθεια της κυβερνησης να περασει την πολιτικη της λιτοτητας, καθε απεργια, καθε χτυπημα εναντια στα αφεντικα, δεν οφελει μονο το βιωτικο μας επιπεδο και την οργανωση μας. Ειναι συγχρονως και χτυπημα εναντια στα συνολικα τους σχεδια. Αδυνατιζει την σταθεροτητα τους, και την ικανοτητα τους να παιξουν μαζι με τους ελληνες συμμαχους και αδελφους τους τον ρολο του τοπικου χωροφυλακα. Μια εργατικη ταξη δυνατη επειδη ξερει να διεκδικει τα δικαια της στα εργοστασια και στα γραφεια ειναι και μια εργατικη ταξη ικανη να αντισταθει στον σωβινισμο και τον ρατσισμο, ειναι ακομα μια εργατικη ταξη ικανη να παλεψει εναντια στις Βασεις και στην χρησιμοποιηση της Κυπρου για την καταπιεση των λαων της Μ. Ανατολης. Καθε χτυπημα εναντια στα αφεντικα και την κυβερνηση τους, ειναι και χτυπημα εναντια στον ιμπεριαλισμο και στην "νεα ταξη".

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΟΙ "ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ" ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ

Η Isciler ve Politika ειναι μια εφημεριδα της τουρκικης επαναστατικης αριστερας. Υποστηριζει με συνεπεια το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των Κουρδων, τον Απριλη κατασχεθηκε ενα φυλο της γιατι το εξωφυλλο της ειχεσαν συνθημα "Λευτερια στους Κουρδους". Η κριτικη της στην υποκρισια της ρεφορμιστικης αριστερας, που οταν τα "πραγματα αγγιζουν την ενοτητα του κρατους και του εθνους" ξεχνα ολες τις αρχες της, δειχνει την ομοιοτητα του ρεφορμισμου σε ολες τις χωρες. Οτι μπορει να υποστηριξει με το μεγαλυτερο παθος τα εθνικα δικαιωματα και το δικαιωμα αυτοδιαθεσης ολων των λαων, εκτος απο αυτους που καταπιεζονται απο το δικο τους κρατος. Η σταση της ε/κ και ελληνικης ρεφορμιστικης αριστερας απεναντι στους τ/κ και την τουρκικη και μακεδονικη μειονοτητα στην Ελλαδα, δεν ειναι χειροτερη αλλα ουτε και καλυτερη απο την τουρκικη.

Η κρατικη τρομοκρατια αυξανεται στην Τουρκια. Τις τελευταιες μερες ο Τουρκικος στρατος και η αστυνομια επιτεθηκαν για μια ακομα φορα στους Κουρδους. Αστυνομικοι με πολιτικα πηραν απο το σπιτι του τον επαρχιακο ηγετη του Ντιγιαρμπακιρ του Λαϊκου Εργατικου Κομματος (ιδρυθηκε απο Κουρδους βουλευτες που αποσχιστηκαν απο το κυριο σοσιαλδημοκρατικο κομμα) και βρεθηκε αργοτερα νεκρος. Στις 10 του Ιουλη 40 χιλιαδες περπατησαν στην κηδεια του. Η αστυνομια τους επιτεθηκε με γκλομπς και πυροβολισμους. Τρια ατομα σκοτωθηκαν, δυο βουλευτες πληγωθηκαν και περισσοτεροι απο 500 συνεληφθηκαν, αναμεσα στους οποιους και ενας γιατρος που προσπαθουσε να βοηθησει τους πληγωμενους μεσα σε ασθενοφορο. Κρατουνται ακομα και ανακρινονται. Ο πρωθυπουργος Μεσουτ Γιλμαζ, αναφερομενος σε αυτους που πυροβοληθηκαν ή δαρθηκαν, ειπε "αυτοι που παρασυρονται απο προκλησεις πρεπει να υποστουν και τα αποτελεσματα". Ακομα και ενας βουλευτης ενος δεξιου κομματος (της Μους, μιας κουρδικης πολης) δεν μπορεσε να δεχτει αυτη τετοια σταση και την κατηγγειλε.

Η κρατικη τρομοκρατια εναντια στους Κουρδους δεν περιοριζεται στις Κουρδικες πολεις. Μια βδομαδα πριν την κηδεια, δυο ατομα πυροβοληθηκαν και σκοτωθηκαν απο εναν επιθεωρητη της αστυνομιας στην Ισταμπουλ, επειδη μιλουσαν κουρδικα μεσα σε ενα εστιατοριο.

Μετα δεκα χρονια αγωνα στο Κουρδισταν, ενα πραγμα ειναι καθαρο. Ο Τουρκικος στρατος και αστυνομια δεν μπορεσαν να σπασουν την κουρδικη αντισταση. Αντιθετα, ο εθνικος αγωνας, που ξεκινησε κυρια απο εθνικιστικες ανταρτικες ομαδες, κερδισε πλατια λαϊκη υποστηριξη. Τωρα χιλιαδες Κουρδοι διαδηλωνουν στους δρομους, ο αγωνας τους μετατρεπεται σε Κουρδικη Ιντιφατα. Τα δυο σοσιαλδημοκρατικα κομματα, το SHP και το DSP (το Κομμα της Δημοκρατικης Αριστερας) κρατουν μια σωβινιστικη γραμμη. Μιλαν για το οικονομικο χασμα αναμεσα στις ανατολικες και δυτικες περιοχες της χωρας. Κατηγορουν τον τουρκικο στρατο για την καταπιεση των Κουρδων, και μιλαν για την αναγκη να αποκτησουν την πολιτιστικη τους ελευθερια οι Κουρδοι. Ομως κανενα απο τα δυο δεν δεχεται την πραγματικη λυση, δηλαδη το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των Κουρδων. Οταν τα πραγματα αγγιζουν την "ενοτητα του κρατους και του εθνους", τοτε ξεσκεπαζεται το εθνικιστικο τους προσωπο. Για αυτο δεν μπορουν ουτε να προσφερουν μια πραγματικη εναλλακτικη λυση, ουτε να καθοδηγησουν κανενα αγωνα.

Πεντε χιλιαδες αμερικανοι, αγγλοι, γαλλοι, ιταλοι και ολλανδοι στρατιωτες στρατοπεδευουν σε μια απο τις κουρδικες πολεις στην Τουρκια. Εχουν μεταφερθει εκει απο το ιρακινο Κουρδισταν. Ειναι φανερο οτι αυτοι οι στρατιωτες θα χρησιμοποιηθουν εναντια σε κουρδους και τουρκους εργατες και αλλα λαϊκα στρωματα οταν

χρειαστει. Δεν βρισκονται εκει για να σωσουν τους Κουρδους αλλα για να αστυνομευσουν τα συμφεροντα του ιμπεριαλισμου. Ομως το μονο που ειχαν να πουν τα σοσιαλδημοκρατικα κομματα για αυτους ειναι οτι "οι στρατιωτες αυτοι μπορει να ειναι μερος ενος αμερικανικου σχεδιου για να δημιουργηθει ενα ανεξαρτητο Κουρδικο κρατος στην Μ. Ανατολη, ειναι μια απειλη για το Τουρκικο κρατος".

Οταν ο Ταλαμπανι (ιρακινος κουρδος ηγετης) ηρθε στην Ισταμπουλ τον Ιουνιο για να συμμετασχει στις συγκεντρωσεις της Σοσιαλιστικης Διεθνους, τα σοσιαλδημοκρατικα κομματα δεν τον καταγγειλαν που αποκαλεσε τον Οζαλ φιλο των Κουρδων. Αντιθετα, εκαναν κριτικη στον Οζαλ που τον συναντησε. Η συναντηση αυτη, ειπαν, μπορουσε να οδηγησει σε νεα προβληματα με τους κουρδους της Τουρκιας.

Ενα τρομοκρατικο κρατος για τους κουρδους σημαινει οτι αυτο το κρατος θα τρομοκρατει και τους τουρκους. Την εβδομαδα μετα τα γεγονοτα στο Κουρδισταν, δεκαπεντε σοσιαλιστες σκοτωθηκαν στην Ισταμπουλ. Κατα την διαρκεια και μεσα στα πλαισια αστυνομικων επιχειρησεων στην Ισταμπουλ για την προστασια του Μπους που θα επισκεπτονταν την Τουρκια, η αστυνομια επιτεθηκε εναντια σε καθηγητες που διαδηλωναν για το δικαιωμα στην συνδικαλιστικη οργανωση.

Η μονη εναλλακτικη λυση για τον τουρκικο και κουρδικο λαο ειναι αυτο που εγινε τον Ιουνιο και Ιουλιο, οταν 700,000 εργαζομενοι στον δημοσιο τομεα βγηκαν στους δρομους σε ολη την χωρα απαιτωντας την παραιτηση της κυβερνησης. Αυτο συνεβηκε και σε τουρκικες και σε κουρδικες πολεις. Οι εργατες φωναζαν συνθηματα που καλουσαν τους τουρκους και τους κουρδους εργατες να κατεβουν σε γενικη απεργια.

Μια υποστηρικτης της αριστερης εφημεριδας Isciler ve Politika απο την Τουρκια

μια συννεφουλα για τον Αλωνευτη

ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΥ

Τα εθνικα αηδονια ηρθαν και μας επαιξαν τα τυμπανα του πολεμου. Σαν μια εθνικη κομπανια μας τραγουδησαν θουριους και ψαλμους. Μας ειπαν ποσο κακα κανουμε που δεν μας νοιαζει τιποτε αλλο εκτος απο την καλοπεραση μας. Οτι το νησι αυτο ειναι ελληνικο και οτι κινδυνευουμε απο τον επεκτατισμο του Ισλαμ και ποσο καλες ηταν οι σωβινιστικες εκδηλωσεις των μαθητων και των γυναικων.

Ο Σαββοπουλος μαλιστα μας συστησε: "Δεν πρεπει να δεχτουμε καμια αδικη λυση και ταυτοχρονως -αυτο να υπογραμμιστει παρακαλω- πρεπει να προετοιμαζομεθα-οικονομικα, στρατιωτικα, και πολιτιστικα γιατι, οπως καθε ανθρωπος και λαος αμα θελει να ειναι καποιος αυτα πρεπει να τα κοιταξει..." (Ταχυδρομος 17/7/91). Εδω δε στις συναυλιες μας πεταξε και το "οχι στην ομοσπονδια".

Φυσικα οταν μιλα για "αδικη" λυση εννοει λυση που να μη συμφερει στους Ελληνες.

Με τις συναυλιες τους βοηθησαν την "επαναπροσεγγιστικη" και "ενδοτικη" κυβερνηση στη προπαγανδα της για ενισχυση των εξοπλισμων της, και εσπρωξαν τον κοσμο σε εθνικιστικες εξαρσεις.

Η απογοητευση και η εκπληξη μιας μεγαλης μεριδας αριστερων ηταν μεγαλη. Ο πρωην αριστερος Σαββοπουλος ειναι ξεφωνημενος εδω και καιρο με τις γνωστες δηλωσεις του για επιστροφη στα ελληνοχριστιανικα ιδεωδη. Η Φαραντουρη ομως και ο "δικος μας" ο Νταλαρας; Οι αριστεροι δεν περιμεναν αυτοι οι "προοδευτικοι" και για κανενα φεγγαρι αριστεροι "δικοι μας" καλιτεχνες να ταυτιστουν πληρως με τα εθνικιστικα στοιχεια της ΔΡΑΣΙΣ - ΚΕΣ και τους αλλους απορριπτικους και να φωναξουν μαζι τους "οχι στη ομοσπονδια - ηΚυπρος ειναι ελληνικη, καθοδος ελληνικου στρατου". Ομως εκαναν τιποτα περισσοτερο απο το να τραβηξουν, σαν καλλιτεχνες, στο πιο "μαχητικο" τους τις εθνικιστικες θεσεις για το Κυπριακο της ιδιας της ελληνικης αριστερας;

Ο πιο υποκριτης σε ολη την ιστορια ειναι η κυβερνηση. Μπορει ο Βασιλειου να παραπονεθηκε μετα τις συναυλιες για τα συνθηματα εναντια στην ομοσπονδια. Μπορει να παρουσιαζεται σαν ο υπερμαχος της επαναπροσεγγισης. Αλλα η κυβερνηση ηξερε πολυ καλα ποιοι ηταν αυτοι που καλεσε και που θα καταληγε η συναυλια "για την αμυνα" την οποια διαφημιζε ακομα και μεσα στους λογαριασμους του ηλεκτρικου και του τηλεφωνου.

Νικος Α.

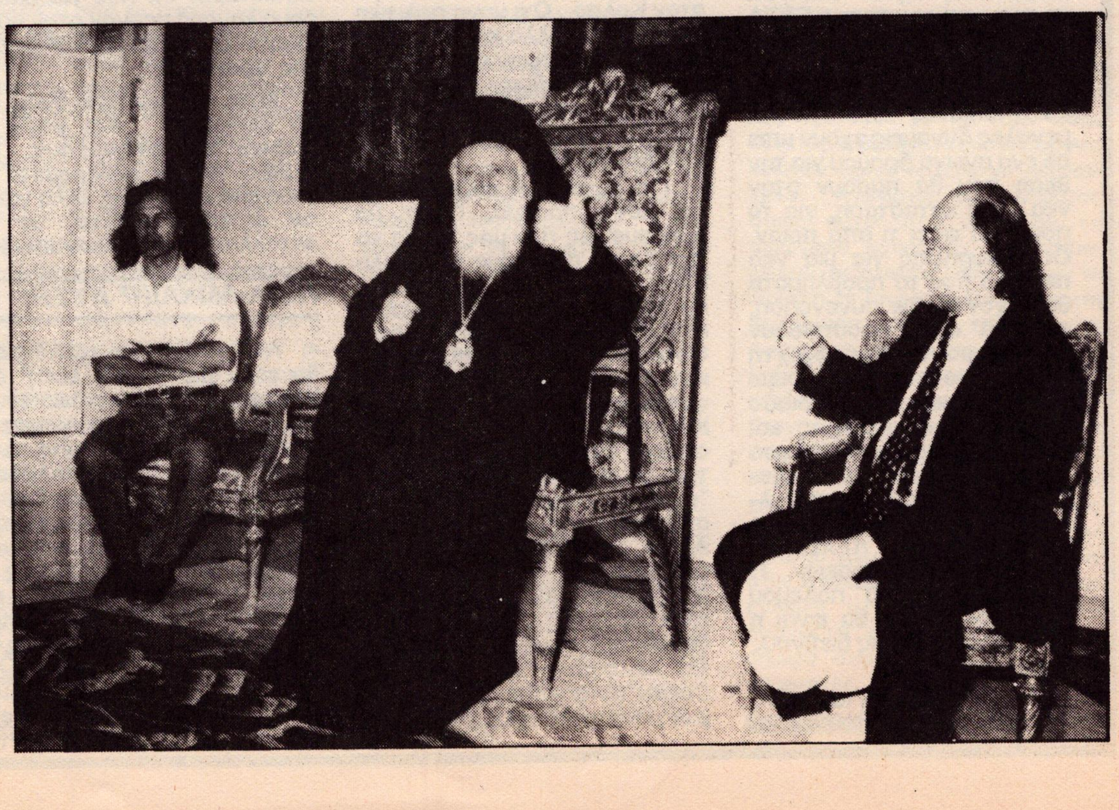

"ΕΝΙΑΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ" ΣΤΑ ΛΥΚΕΙΑ

Οι πρωτες "ενιαιες εξετασεις" στα λυκεια δημιουργησαν αγχος και προβληματα σε πολλους τελειοφοιτους μαθητες και γονεις. Δεν ηταν ομως παρα μια εφαρμογη της πιο δημοφιλους απο τις προεκλογικες υποσχεσεις του Βασιλειου και των κομματων, της "αξιοκρατιας".

"Αποσκοπουν στην αντικειμενικοτητα και την επακριβη πληροφορηση" ειπε ο Υπ. Παιδειας, στην δημοσιογραφικη διασκεψη που εδωσε στις 25 Αυγουστου απο την τηλεοραση. Και αυτο ηταν το προβλημα. Παρα την δυσαρεσκεια του κοσμου, ποιος μπορουσε να αρνηθει την "αντικειμενικοτητα" των ενιαιων εξετασεων, μετα την ιεροτελεστια με την οποια εγιναν; Κινητοποιηση ολοκληρου του μηχανισμου του υπουργειου και των σχολειων. Ειδικη ωρα στην οποια ανοιχθηκαν ταυτοχρονα οι σφραγισμενοι φακελοι με τα κοινα θεματα σε ολα τα σχολεια της Κυπρου. Εξοδα για τα ειδικα τετραδια με χαρτονενια εξωφυλα και ειδικα καλυματα για να μην φαινεται το ονομα του εξεταζομενου. Η "αξιοκρατια" στο φορτε της, και αντε να παραπονεθει κανεις οτι αδικηθηκε.

ΕΝΑΣ ΑΔΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ

Ειναι περιεργο οτι ηταν μια εκδοση του ιδιου του Υπ. Παιδειας, ενα βιβλιαρακι με το ονομα "Σχολικη Αποτυχια" που εκδοθηκε το 1990, το οποιο εδειξε με μια απλη εικονα γιατι

Οι "ενιαιες εξετασεις" στα λυκεια δεν ηταν παρα μια εφαρμογη της πιο δημοφιλους απο τις προεκλογικες υποσχεσεις του Βασιλειου και των κομματων, της "αξιοκρατιας".

ειναι αδικος ο θεσμος οχι μονο των ενιαιων εξετασεων αλλα και των πιο "δικαιων" εξετασεων που θα μπορουσε να σκαρφιστει το μυαλο του καλυτερου παιδαγωγου: "Ο ορισμος της σχολικης αποτυχιας" εγραφε "ειναι μια διαπιστωση, ενα ειδος φωτογραφιας στο τερμα των αθλητων δρομου χωρις καμμια πληροφορηση για τις συνθηκες του δρομου, την κατασταση του γηπεδου, την υγεια των συμμετασχοντων κλπ".

Πραγματι ας φανταστουμε εναν αγωνα δρομου, στον οποιο μερικοι αθλητες τρεχουν φορωντας τα καλυτερα παπουτσια, αφου εχουν προπονηθει και περασει τον χρονο της προετοιμασιας για τους αγωνες κατω απο τις καλυτερες συνθηκες. Οι υπολοιποι, οι περισσοτεροι, οχι μονο δεν τα ειχαν αυτα, αλλα καποιοι τους εβαζαν τρικλοποδιες σε ολη την διαρκεια του αγωνα. Στο τερμα του δρομου, ο "αμεροληπτος" και "αδεκαστος" διαιτητης μετρα με το χρονομετρο τον χρονο του καθενα, και σαν τον υπ. Παιδειας ισχυριζεται οτι υπαρχει "αντικειμενικοτητα" και "επακριβης πληροφορηση" για το ποσο καλος ειναι ο καθε αθλητης.

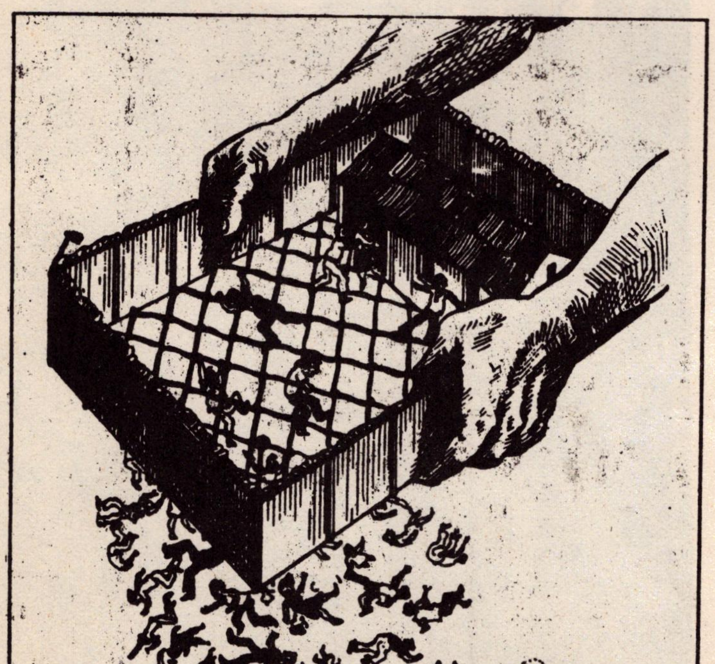

Ζουμε σε μια κοινωνια χωρισμενη σε ταξεις, η αδικια υπαρχει στην ιδια την οικονομικη βαση της κοινωνιας

Γελοιο; Μηπως ομως δεν ειναι ακριβως αυτο που συμβαινει στην περιπτωση της παιδειας; Που ειναι οι "ισες ευκαιρειες μορφωσης" οταν τα παιδια της προνομιουχας μειοψηφιας του πληθυσμου, με ολα τα προνομια που και τα ιδια εχουν, δινουν στο τελος τις ιδιες "ενιαιες" εξετασεις με τα υπολοιπα, με τα παιδια της εργατικης ταξης; Μπορουν να αποδωσουν το ιδιο παιδια που δεν εχουν καν το δικο τους δωματιο, παιδια των οποιων οι γονεις ερχονται σπιτι κατακουρασμενοι και εκνευρισμενοι απο την δουλεια στο εργοστασιο, ή στην οικοδομη, παιδια που αντι να ξεκουραζονται και να διευρυνουν την μορφωση τους το καλοκαιρι, δουλευουν τα ιδια στις οικοδομες ή σαν σερβιτοροι;

Φυσικα αυτη η αδικια δεν αρχιζει με τις "ενιαιες" εξετασεις. Αυτα θα ισχυαν για οποιοδηποτε συστημα εξετασεων. Ζουμε σε μια κοινωνια χωρισμενη σε ταξεις. Οσο "δικαιοι" κι αν φαινονται διαφοροι θεσμοι, η αδικια υπαρχει στην ιδια την οικονομικη βαση της κοινωνιας και απο κει ξαπλωνεται σε ολο το μηκος και το πλατος της.

Αλλα οι ενιαιες αυξανουν και αλλο την ταξικη αδικια. Σε μια ταξικη κοινωνια ακομα και οι γειτονιες και οι περιοχες χωριζονται ταξικα. Υπαρχουν τα σχολεια των φτωχων περιοχων και τα σχολεια των πλουσιων περιοχων (που εχουν παρεπιμπτοντως και περισσοτερες ευκολιες, απο τα "δωρακια" που τους αγοραζουν οι ευπορoτεροι Συλλογοι Γονεων τους). Οι περισσοτεροι καθηγητες δεν εχουν ευτυχως την ιδια διεστραμμενη μανια με την "αντικειμενικοτητα" που εχει η κυβερνηση. Βαζουν δεκαεννια ή εικοσι στον καλυτερο μαθητη της ταξης, οσο μετριος και αν ειναι αυτος, και βαθμολογουν τους υπολοιπους αναλογα. Ακομα, παντα κυκλοφορουν αναμεσα στους καθηγητες καποιες πληροφοριες για τα ιδιαιτερα προβληματα που αντιμετωπιζει ο αλφα ή ο βητα μαθητης, και οι καθηγητες δειχνουν κατανοηση.

Η κυβερνηση με τις ενιαιες εξετασεις θελει να εξαφανισει ακομα και αυτον τον εμμεσο μετριασμο της ταξικης αδικιας. Για αυτο μεγαλωνει και την πιεση στους καθηγητες να μην υπαρχει μεγαλη αποσταση αναμεσα στην προφορικη βαθμολογια (που συνηθως ειναι ψηλοτερη) και την γραπτη. Μια πιεση που με τις ενιαιες θα γινει πολυ μεγαλυτερη, μια και δεν θαχουν πια την δυνατοτητα οι καθηγητες να δειχνουν καποια επιεικια στα γραπτα.

ΤΑΞΙΚΟ ΚΟΣΚΙΝΟ

"Εκεινο που κυριως μας εσπρωξε στην υιοθετηση του τροπου αυτου των γραπτων εξετασεων για τους τελειοφοιτους", ειπε ακομα ο υπ. Παιδειας, "ειναι η εγνοια να δινουμε στους γονεις, αλλα και στους ιδιους τους απολυομενους, σωστες και κατα το δυνατο ακριβεις πληροφοριες για τα επιπεδα τηςκατακτησης της διδαχθεισας υλης". Τι υποκρισια! Ποιος γονεας ή μαθητης ενδιαφερεται για "πληροφοριες" αφου τελειωσει πια το σχολειο; Το βασικοτερο αποτελεσμα που μπορουν να εχουν οι προσπαθειες για ποιο "αντικειμενικη" βαθμολογια ειναι να συνεχιζονται οι ταξικες διακρισεις. Τα παιδια της αρχουσας ταξης και των μεσαιων στρωματων εχουν ολες τις δυνατοτητες να παρουν καλυτερη βαθμολογια απο τα παιδια της εργατικης ταξης. Αυτη η βαθμολογια θα ειναι ακομα μια βοηθεια στο να κρατησουν την ψηλη τους θεση στην κοινωνια. Καλυτερες δυνατοτητες για οσους θελουν να συνεχισουν με το πανεπιστημιο, και για τους υπολοιπους καλυτερες δυνατοτητες να βρουν μια καλη δουλεια.

Οπως ειπε ο υπ. Παιδειας η κυβερνηση ενδιαφερεται κυρια ο θεσμος των ενιαιων εξετασεων να "οδηγησει αυτοματα στην ανυψωση του βαθμου αξιοπιστιας του απολυτηριου". Ποιος ενδιαφερεται για την αξιοπιστια αυτη; Αναφερε τα πανεπιστημια αλλα απεφυγε να εξηγησει οτι εκτος απο αυτα, αυτοι που ενδιαφερονται για την "αξιοπιστια" των απολυτηριων ειναι οι εργοδοτες οταν κανουν προσληψεις. Και αυτους ειναι που θελει να εξυπηρετησει η κυβερνηση. Η αναγκη για πιο "αξιοπιστα" απολυτηρια γινεται μεγαλυτερη οσομεγαλυτερες ειναι και οι αναγκες των καπιταλιστων. Στην Ελλαδα που οι καπιταλιστες περνουν κριση η κυβερνηση οχι μονο εχει καθιερωσει τις ενιαιες εξετασεις αλλα τωρα αποφασισε να βαλει εξετασεις καθε εξη μηνες στα γυμνασια και τα λυκεια και καθε τριμηνο στα δημοτικα. Το ιδιο εκαναν και οι αγγλοι τορυδες που εβαλαν φετος εξετασεις στους εφταχρονους μαθητες των δημοτικων.

Η πραγματικη σημασια της "αξιοκρατιας", ειτε αυτη αφορα τις ενιαιες εξετασεις, ειτε τις διαφορες αλλες εφαρμογες της, οπως η εισαγωγη εξετασεων στην Δημοσια Υπηρεσια για τις προαγωγες, και οι προσπαθειες της κυβερνησης να καταργησει τον καταλογο διοριστεων καθηγητων, δεν μπορει παρα να ειναι η επιθυμια των εργοδοτων να ελεγχουν οσο περισσοτερο μπορουν την ποιοτητα του εμπορευματος εργατικη δυναμη, να εχουν οσο το δυνατο μεγαλυτερη εξουσια πανω στην εργατικη ταξη.

αυτοι που ενδιαφερονται για την "αξιοπιστια" των απολυτηριων ειναι οι εργοδοτες οταν κανουν προσληψεις. Και αυτους ειναι που θελει να εξυπηρετησει η κυβερνηση

Δεν μπορουσε φυσικα ο υπουργος να κλεισει την συνδιασκεψη τυπου χωρις να αναφερθει και σε αυτο που καιει ολα τα αφεντικα. "Η παιδεια" ειπε "ειναι το ισχυροτερο οπλο μας, για να κερδισουμε τη μαχη της Ευρωπης του 2000". Οπως και στις αλλες μαχες και πολεμους τους, περιμενουν απο τους εργαζομενους να πολεμησουν και εδω για χαρη των αστων.

Αγγελος

ΟΧΙ ΣΤΟΝ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ Τ/Κ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΟ ΝΟΤΟ

Στις 24 του Ιουλη ο τουρκοκυπριος Τζαν Νετζιπ θα δικαζοταν στο επαρχιακο δικαστηριο Λεμεσου. Ο Τζαν κατηγορειται οτι μαζι με τον αδελφο του Τουντζαϊ μπηκαν στον κεντρικο αστυνομικο σταθμο Λεμεσου και επιτεθηκαν στους αστυνομικους.

Η πραγματικοτητα ειναι πολυ διαφορετικη. Ο Τζαν ειχε επισκεφτει τον αστυνομικο σταθμο για να παραπονεθει για τις παρενοχλησεις που δεχοταν συστηματικα απο την ΚΥΠ. Εκει δεχτηκε επιθεση και κακοποιηση μαζι με τον αδελφο του τον Τουντζαϊ απο αστυνομικους οπως καταγγειλαν οι ιδιοι σε ενυπογραφη καταγγελια που εστειλαν μεσω του δικηγορου τους στον Γενικο Εισαγγελεα. (Σχετικο ρεπορταζ δημοσιευσαμε στο τευχος 5, τον Φεβρουαρη του '91 στο περιοδικο "Διεθνιστικη Προ(σ)κληση")

Η δικη αναβληθηκε για το τελος του Σεπτεμβρη, αλλα η ιστοριες των παρενοχλησεων των τ/κ που ζουν στο νοτο δεν τελειωνουν εκει. Καθε λιγο διαβαζουμε στις εφημεριδες οτι συλλαμβανονται καποιοι τουρκοκυπριοι με την κατηγορια της κατασκοπειας ή της παρανομης εισοδου στο νοτο, και αφου κρατηθουν καποιες μερες κατηγορουνται ή αφηνονται προσωρινα ελευθεροι μεχρι την επομενη φορα που καποιο αστυνομικο οργανο θα βρει την ευκαιρια να εκφρασει τον ρατσισμο του και να δειξει στους τ/κ πως καταλαβαινει η κυβερνηση και τα οργανα της την επαναπροσεγγιση.

ΠΟΛΙΤΕΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Η αστυνομικη καταπιεση και τρομοκρατια ειναι μονο η μια οψη των προβληματων των τ/κ που ζουν στο νοτο. Η αλλη ειναι οι συνθηκες διαβιωσης και εργασιας που για τους περισσοτερους ειναι αθλιες. Μενουν σε παλια σπιτια πολλες φορες χωρις νερο και ρευμα. Δουλευουν συνηθως σε σκληρες χειρονακτικες δουλειες αν και μερικοι απο αυτους ειναι αποφοιτοι πανεπιστημιων.

Σε μια απο τις τελευταιες επισκεψεις μας, μια γρια τουρκοκυπρια μας εκανε το παραπονο της για την αντιμετωπιση που εχουν απο τις κρατικες υπηρεσιες. Η Ναζιμε Μεχμετ, 65 χρονων, μας ειπε οτι το γραφειο ευημεριας εχει παρει απο την 16χρονη εγγονισσα της, Φατμα Μεχμετ, τα δυο παιδακια της 2,5 και 1,5 χρονων. Η Φατμα με τα δυο μωρα της εμενε μαζι τους μετα που την εγκατελειψε ο συζυγος της και πηγε στο βορρα. Το γραφειο ευημεριας της πηρε τα δυο παιδια της επειδη την θεωρησε ανηλικη και ανικανη να τα μεγαλωσει. Ειναι σιγουρο οτι μια τετοια περιπτωση με ε/κ θα αντιμετωπιζονταν σιγουρα με διαφορετικο τροπο. Το γραφειο ευημεριας θα μπορουσε να της παραχωρησει καποιο επιδομα και να την βοηθησει να μεγαλωσει τα παιδια της μεσα στην οικογενεια, μαζι με την γιαγια της.

Παρομοιας φυσης ιστοριες, για ζευγαρια που δεν μπορουν να ζησουν μαζι γιατι η συζυγος ειναι αλλοδαπη, ή γιατι δεν τους παντρευουν με πολιτικο γαμο (ο παλιος ρατσιστικος νομος διατηρηθηκε και στον καινουργιο νομο για πολιτικους γαμους) υπαρχουν αρκετες μεσα στους τ/κ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ Τ/Κ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

Η καταπιεση και οι παρενοχλησεις των τ/κ, ιδιαιτερα αυτων που μενουν στο τουρκομαχαλλα της Λεμεσου και της Παφου, ειναι τετοια που εχει ενθαρυνει ακομη και ελληνοκυπριους απλους πολιτες να δειχνουν αφοβα των ρατσισμο τους. Θυμα μιας τετοιας περιπτωσης ηταν και παλι ο Τουντζαϊ Νετζιπ. (βλεπε καταγγελια σε διπλανη στηλη)

Αυτη η ανακοινωση που δεν δημοσιευτηκε απο καμια ημερησια εφημεριδα (την δημοσιευσαν μονο η "Σοσιαλιστικη Εκφραση" και ο "Διεθνης Σοσιαλισμος") βγηκε με πρωτοβουλια της "Εργατικης Δημοκρατιας" και της "Αριστερης Πτερυγας" και ηταν η αρχη μιας προσπαθειας για την δημιουργια μιας επιτροπης που θα υπερασπιζεται σε μονιμη βαση τα δικαιωματα των τ/κ του νοτου.

Ηδη απο το περασμενο Απριλη, η αμεση κινητοποιηση καποιου κοσμου ειχε σαν αποτελεσα την αμεση αποφυλακιση τεσσαρων τ/κ που συλληφθηκαν για κατασκοπεια επειδη επισκεφτηκαν τις οικογενειες τους στο βορρα. Φανηκε απο τοτε οτι υπηρχε οχι μονο η αναγκη για μια τετοια επιτροπη αλλα και η δυνατοτητα.

Στις 28 του περασμενου Ιουνη η πρωτοβουλια καλεσε συναντηση για την δημιουργιας μιας τετοιας επιτροπης. Δυστυχως παρα το οτι η κινητοποιηση των ιδιων των τ/κ ηταν πολυ εντυπωσιακη, με αποτελεσμα να συμμετασχουν αρκετοι απο αυτους στη συναντηση, απο τη μερια των ε/κ δεν υπηρξε μεγαλη ανταποκριση. Η ΕΔΟΝ εστειλε ενα αντιπροσωπο ενω το ΑΔΗΣΟΚ δεν θεωρησε το θεμα αξιο λογου για να στειλει εστω και ενα ατομο.

Η ΕΔΟΝ δηλωσε οτι θα υποστηριξει την επιτροπη και θα παρει συγκεκριμενες πρωτοβουλιες αλλα για την ωρα δεν ειδαμε τιποτα. Η μικρη συμμετοχη απο την μερια των ομαδων και οργανωσεων που συμμετειχαν δεν βοηθησε στο να ασκηθει αρκετη πιεση προς το ΑΚΕΛ.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ Ε/Κ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Η επιτροπη δεν θα πρεπει να αφησει τους τ/κ να παρουν το βαρος της επιτροπης και να εκτεθουν σε περισσοτερους κινδυνους απο τις αυθαιρεσιες της ΚΥΠ και των αστυνομικων οργανων. Ειναι δουλεια των ε/κ που υποστηριζουν μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση, που βλεπουν σαν σημαντικο τους καθηκον το σπασιμο της καχυποψιας και της δυσπιστιας αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων, να τους υπερασπιστουν.

Ειναι μια εποχη που ο σοβινισμος εχει παρει σχεδον τον χαρακτηρα λαϊκου κινηματος με τις συναυλιες οικονομικης ενισχυσης των στρατιωτικων εξοπλισμων, τις διαφορες αντικατοχικες πορειες και τα συλλαλητηρια. Η υπερασπιση των τ/κ του νοτου ειναι απαραιτητη οχι μονο για να προστατευτουν οι ιδιοι αλλα και μια απαντηση στον σοβινισμο. Πρεπει να δειξουμε οτι δεν εχουμε καμια σχεση με την καταπιεση και τις σφαγες των τ/κ πριν το '74 αλλα και οτι δεν προκειται να μεινουμε αδιαφοροι στην προσπαθεια της πλευρας μας να ξεγελασει τους τ/κ οτι αυτα ηταν κατι που τελειωσαν και δεν θα επαναληφθουν. Τα οσα περνουν οι λιγοι (περιπου 200) τ/κ του νοτου ειναι η ζωντανη αποδειξη γι'αυτο.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ενω ο τουρκοκυπριος Τουντζαϊ Νετζιπ ξυλοκοπιονταν απο ελληνοκυπριο γειτονα του η αστυνομια που κληθηκε απο τους τ/κ αδιαφορησε.

Αυτα μας καταγγειλαν τ/κ κατοικοι Λεμεσου. Συγκεκριμενα σημερα (29/5/91) γυρω στις 12 το μεσημερι, ε/κ γειτονας τους, με την προφαση οτι το προηγουμενο βραδυ εκαναν φασαρια και δεν τον αφηναν να κοιμηθει, επιτεθηκε στον Τουντζαϊ και τον χτυπησε με αποτελεσμα ο τελευταιος να μεταφερθει για περιθαλψη στις Πρωτες Βοηθειες του νοσοκομειου Λεμεσου. Οι αστυνομικοι, στους οποιους η ε/κ νυφη του τηλεφωνησε ενω ο Τουντζαϊ ξυλοφορτωνονταν, αρνηθηκαν να πανε επι τοπου, και τους ειπαν αν θελουν να πανε στον αστυνομικο σταθμο Λεμεσου για να δωσουν καταθεσεις!

Αυτο ειναι ακομα ενα απο τα πολλα επεισοδια διακρισεων και καταπιεσης που εχει αντιμετωπισει ο Τουντζαϊ, ο αδελφος του Τζαν και πολλοι αλλοι τ/κ που ζουν στο νοτο. Ο Τουντζαϊ, που ειναι μπογιατζης στο επαγγελμα, εχει στο παρελθον καταγγειλει στον Γενικο Εισαγγελεα οτι ξυλοκοπηθηκε στον αστυνομικο σταθμο Λεμεσου. Καταγγελιες για παρενοχλησεις καθως και διακρισεις σε βαρος τους απο την αστυνομια και την ΚΥΠ, εχουν κανει και αλλοι τ/κ στον ΓενικοΕισαγγελεα, και εχουν εμφανισθει στις εφημεριδες. Πριν μερικες βδομαδες ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Χριστοφιας ειχε δηλωσει οτι ο προεδρος Βασιλειου υποσχεθηκε να παρει μετρα για να σταματησουν αυτα. Το τελευταιο συμβαν μαλλον δειχνει οτι τιποτα τετοιο δεν εχει γινει.

Ειναι σε τετοια ζητηματα που δοκιμαζεται η ειλικρινεια των δηλωσεων της κυβερνησης αλλα και ολων μας για επαναπροσεγγιση με τους τ/κ. Οσα εχουν γινει μεχρι τωρα δειχνουν την αναγκη οι ε/κ υποστηρικτες της ειλικρινους επαναπροσεγγισης να ενεργοποιηθουν για την δημιουργια ενος κινηματος συμπαραστασης στους τ/κ του νοτου και υπερασπισης των δημοκρατικων τους δικαιωματων.

29 Μαη 1991

Πρωτοβουλια για την δημιουργια Επιτροπης Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τ/κ του Νοτου.

Ο Εγκιν Μπεσιμ στο "δωματιο" του.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΔΙΩΞΕΙΣ

ΡΑΤΣΙΣΜΟ

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

Οι μαζικες συλληψεις και απελασεις ξενων εργατων εχουν γινει πια καθημερινο φαινομενο. Η αστυνομια εχει εξαπολυσει πραγματικο ανθρωποκυνηγητο σε μια εκστρατεια "καθαρισμου"απο τους ξενους εργατες, που στην πραγματικοτητα δινει στους εργοδοτες την δυνατοτητα να τους εκμεταλευτουν ακομα περισσοτερο. Ζουν κρυμενοι και απομονωμενοι απο την υπολοιπη κοινωνια με τον τρομο της συλληψης και απελασης τους.

Για την κατασταση εχουν ευθυνη και οι συντεχνιες. Βοηθουν στην δημιουργια του κλιματος που επιτρεπει στην κυβερνηση να φερεται ετσι βαρβαρα.

Το βασικο επιχειρημα των συντεχνιων εναντια στη ελευθερη εισοδο ξενων εργατων ειναι οτι οι ξενοι εργατες θα ριξουν τα μεροκαματα των κυπριων εργατων. Πλαϊ σε αυτο ομως εχουν αρχισει να εμφανιζονται και ρατσιστικα επιχειρηματα, για δημιουργια "κοινωνικων προβληματων" απο την "ευκολη" εισοδο ξενων. Η "Χαραυγη" της 12 Ιουνη εφτασε να γραψει, οτι "οταν καποιος δεν εχει χρηματα για τη συντηρηση του, ειτε θα δουλεψει παρανομα ειτε θα βγαλει λεφτα με... αλλους τροπους ... κλοπες και διαρρηξεις".

ΚΟΛΑΣΗ

Οι μεταναστευσεις ειναι συνηθισμενο φαινομενο του καπιταλισμου. Οι εργατες αναγκαζονται να μεταναστευουν σε χωρες οπου υπαρχει ζητηση εργατικων χεριων, καποτε εξαιτιας των πολεμων και πιο συχνα γιατι στις χωρες τους επικρατουν δυσκολες οικονομικες συνθηκες. Ακολουθουν στην πραγματικοτητα την κινηση του ιδιου του κεφαλαιου αναμεσα στις διαφορες χωρες.

Οι εργατες που μεταναστευουν προσπαθουν να ξεφυγουν απο τις χωρες του "Τριτου Κοσμου" και της ανατολικης Ευρωπης. Να ξεφυγουν, γιατι στις χωρες τους δεν υπαρχει απλα φτωχια, μιζερια, ανεργια, και πεινα, πολλες απο αυτες εχουν μετατραπει σε σωστη κολαση. Ακουμε συνεχεια απο την τηλεοραση ή τις εφημεριδες ιστοριες φρικης για τα παιδακια που πεθαινουν μαζικα απο πεινα και επιδημιες, για την υπαρξη παιδικης σκλαβιας, για εκατονταδες χιλιαδες που ζουν σαν τα ζωα σε καλυβια απο τενεκεδες χωρις εγκαταστασεις υγιεινης.

Αυτη ειναι η βαρβαροτητα απο την οποια προερχονται οι εργατες που χτυπανε την πορτα των αναπτυγμενων χωρων, που χτυπαν και την δικη μας πορτα. Για πολλους απο τους εργατες αυτους η μεταναστευση δεν ειναι ζητημα ψηλοτερου μεροκαματου, και μιας καλυτερης ζωης. Ειναι στην κυριολεξια ζητημα ζωης και θανατου για τους ιδιους και τις οικογενειες που εχουν αφησει πισω στην κολαση των χωρωντους. Η απελαση μπορει να ειναι καταδικη σε θανατο, των ιδιων ή μελων των οικογενειων τους.

Η βαρβαροτητα αυτη ειναι αποτελεσμα του παγκοσμιου καπιταλιστικου συστηματος. Αυτοι οι εργατες ειναι θυματα της ανισης αναπτυξης διαφορων περιοχων του κοσμου εξαιτιας του ανταγωνιστικου παγκοσμιου καπιταλιστικου συστηματος. Οι ιμπεριαλιστες απο τον 19ο αιωνα εκμεταλλευονταν για μια ολοκληρη περιοδο τον πλουτο αυτων των χωρων. Οταν τελικα μετα το τελος του 2ου Παγκοσμιου Πολεμου οι ιμπεριαλιστες εφυγαν απο αυτες τις χωρες, τις αφησαν καθυστερημενες και ανικανες να τους ανταγωνιστουν στην παγκοσμια αγορα, ή τις χρησιμοποιησαν σαν πιονια στον ψυχρο πολεμο. Σημερα εξαιτιας της παγκοσμιας οικονομικης κρισης, για ακομα μια φορα οι μεγαλες τραπεζες του ιμπεριαλισμου εξάφανιζουν με μορφη τοκων για δανεια το μικρο εισοδημα αυτων των χωρων.

Η Ναζιμε Μεχμετ με τον αντρα της και ενα απο τα οχτω παιδια της στο αχουρι οπου ζουν.

ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Οι συντεχνιες φοβουνται οτι οι ξενοι εργατες θα φερουν "σοβαρα προβληματα στην αγορα εργασιας". Με την ιδια λογικη θα μπορουσε να θεωρησει κανεις οτι χρησιμοποιουνται απο την κυβερνηση και τους εργοδοτες οι γυναικες και οι μαθητες για να ριξουν τα μεροκαματα. Κανεις, ευτυχως, δεν ζητα να απαγορευτει και η δικη τους προσληψη.

Αν οι εργοδοτες χρησιμοποιουσαν τους ξενους εργατες σαν εργαλειο για να ριξουν τα μεροκαματα παλι δεν θα εφταιγε το εργαλειο αλλα αυτος που το χρησιμοποια, δηλαδη η κυβερνηση και οι εργοδοτες. Ειναι ομως η μεγαλυτερη υποκρισια να θεωρει κανεις σαν επικινδυνους για τις δουλειες και τα μεροκαματα των εργατων αλλους εργατες, ειτε ξενους ειτε ντοπιους. Ειναι αντικειμενικα μια προσπαθεια να ριξουν τις ευθυνες για τις βρωμοδουλειες του καπιταλισμου σε ενα κομματι της εργατικης ταξης.

ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Ειναι ο καπιταλισμος και οι κρισεις του που ριχνουν τα μεροκαματα και φερνουν ανεργια. Και οι μεγαλυτεροι κινδυνοι για την εργατικη ταξη βρισκονται στην διασπαση και οχι στην ενοτητα των εργατων. Μια καλη αποδειξη για αυτο ειναι η θεομηνια που εφερε στους εργατες ο πολεμος του '74. Δεν ηταν καποιοι ξενοι εργατες αλλα ο σωβινισμος, η ταξικη διασπαση των εργατων στην Ελλαδα την Τουρκια και την Κυπρο, που αφησαν τους αστους να φερουν τοτε τον πολεμο, την ανεργια και, με την προθυμη συγκαταθεση των συντεχνιων, το χαμηλωμα των μεροκαματων. Προσφατα παραδειγματα ειναι οι απολυσεις και μειωσεις μισθων απο την ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο. Μια επιδρομη για την οποια εχουν τις ευθυνες τους και τα δικα μας αφεντικα, που την υποστηριξαν στο φουλ.

Οι εργοδοτες ειναι φυσικο να βλεπουν οποιους εργατες βρισκονται σε χειροτερη μοιρα σαν φτηνοτερο εργατικο δυναμικο. Να θεωρουν τους ανεργους σαν ενα εφεδρικο στρατο απο απελπισμενους που θα ριξουν τα μεροκαματα, και θα λειτουργησουν σαν απειλη για τους εργαζομενους. Τετοιοι ομως εργατες σε χειροτερη μοιρα απο αλλους δεν ειναι μονο οι ξενοι. Ας μη ξεχναμε οτι η βιομηχανια ενδυσης και υποδησης, ολοκληρο το "οικονομικο θαυμα" χτιστικε πανω στην δυστυχια και τους χαμηλους μισθους των προσφυγων του πολεμου του '74. Η ζηλεια που καλλιεργουν στους ιδιωτικους υπαλληλους εναντια στους δημοσιους και η διασπαση αναμεσα τους εχει φανει εξαιρετικα χρησιμη στην κυβερνηση, που χρησιμοποιησε την "κοινη γνωμη" για να χτυπησει τελευταια τους υπαλληλους του Δημοσιου τομεα. Απο αυτο το χτυπημα οι ιδιωτικοι υπαλληλοι δεν κερδισαν απολυτως τιποτα.

ΞΕΦΡΑΓΟ ΑΜΠΕΛΙ

Οι ανησυχιες για την "ασφαλεια" μας απο την εισοδο ξενων εργατων θα ηταν αστειες αν δεν ηταν τοσο ρατσιστικες. Φυσικα οσο μεγαλυτερη φτωχεια υπαρχει τοσο μεγαλωνει η εγκληματικοτητα. Αλλα φταιχτες ειναι αυτοι που δημιουργουν και συντηρουν την φτωχεια, οχι οι φτωχοι. Το προβλημα λυνεται παλευοντας εναντιον αυτων που το δημιουργουν, οχι εναντιον των φτωχων.

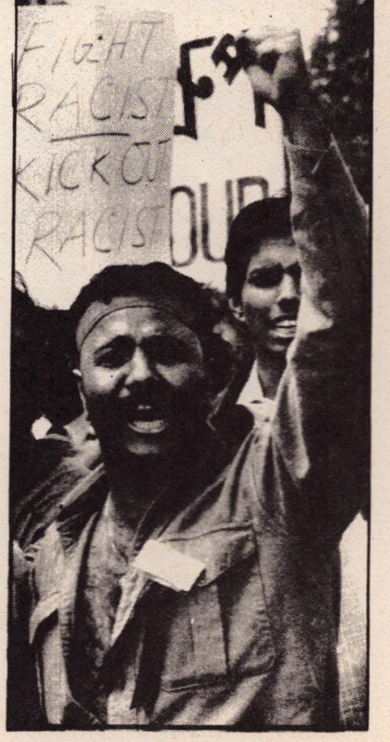

Προσφατα καποιος δικαστης ειπε σε ξενους εργατες των οποιων ειχε ληξει η αδεια παραμονης τους οτι "η Κυπρος δεν ειναι ξεφραγο αμπελι". Δυστυχως τον ακολουθησε και το Εργατικο Βημα που σε αρθρο παλι για τους ξενους εργατες στις 5 Ιουνη εγραφε οτι "η Κυπρος δεν ειναι ελευθερη Κερκυρα". Αλλα τοτε που η Κυπρος λειτουργησε πραγματικα σαν "ξεφραγο αμπελι" για ληστες και δολοφονους, και κανεις δεν παραπονεθηκε, ηταν οταν ξεσπασε ο βρωμικος ιμπεριαλιστικος πολεμος στο Κολπο και τα αεροπλανα των

"συμμαχικων" δυναμεων πηγαινοερχονταν στις Βασεις και τα αεροδρομια για να κανουν τα "ανδραγαθηματα" τους.

ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ

Οι συντεχνιες λενε οτι δεχονται τον ερχομο περιορισμενου αριθμου ξενων εργατων με τον ορο αυτοι να "εντασονται αυτοματα" στις συντεχνιες και να εχουν "ακριβως τους ιδιους ορους εργοδοτησης" με τους κυπριους εργαζομενους. Αυτο ομως ειναι ενας κουτοπονηρος τροπος να καταργεις χωρις να το λες την ελευθερη εισοδο των ξενων εργατων. Μηπως οι οροι εργοδοτησης και τα δικαιωματα των ελληνοκυπριων ειναι παντου τα ιδια; Ολοι ξερουν οτι υπαρχουν πολλοι κυπριοι εργαζομενοι που δεν απο τις συμβασεις, υπαρχουν ανοργανωτα εργοστασια και επιχειρησεις ακομα και στους καλυτερα οργανωμενους κλαδους. Γινονται μονιμες παραβιασεις των συμβασεων. Ο νομος για την ισομισθια των γυναικων πριν δυο χρονια ειχε μεσα του προνοια για πληρη εφαρμογη σε πεντε χρονια. Ευτυχως οι συντεχνιες δεν εχουν προσπαθησει να στειλουν την αστυνομια εκει που παραβιαζονται οι συμβασεις για να συλληφθουν οι εργαζομενοι. Γιατι πρεπει να γινεται αυτο με τους ξενους εργατες;

Η ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη εχει πολλους λογους να δει με συμπαθεια τους ξενους εργατες. Οι κυπριοι μεταναστες της κρισης του '60 και του πολεμου του 74 ζητουσαν και αυτοι καταφυγιο αλλου για να γλυτωσουν κυριολεκτικα απο την πεινα, και ενοιωσαν στο πετσι τους τι σημαινει ρατσισμος οταν η Θατσερ εδιωχνε τους κυπριους της Αγγλιας.

Το καθηκον των συντεχνιων και της ελληνοκυπριακης εργατικης ταξης ειναι να υποστηριξουν σε καθε περιπτωση τα ισα δικαιωματα των ξενων εργατων με τους Κυπριους. Να τους προστατευουν απο τα κυνηγητα της κυβερνησης, απο τις απελασεις και την εκμεταλλευση των εργοδοτων, οπως ακριβως πρεπει να κανουν για τους κυπριους. Να υποστηριξουν οχι την "υποχρεωση" αλλα το δικαιωμα τους να οργανωνονται σε συντεχνιες, που τους το αρνειται η κυβερνηση και το τμημα μεταναστευσης θεωρωντας τους παρανομους. Να παλεψουν για την κοινη οργανωση και κοινη παλη των ξενων με τους κυπριους εργατες εναντια στον κοινο εχθρο, τα αφεντικα.

Πετρος Μιχαηλ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΣΤΗΝ ΡΩΣΙΑ

Μολις γυρισε απο την συναντηση της "ομαδας των εφτα" στο Λονδινο οπου τους ζητησε να βοηθησουν την ΕΣΣΔ να μπει στην "οικογενεια" των καπιταλιστικων χωρων, στις 26 Ιουλη, ο Γκορμπατσωφ εσκασε την βομβα: "Ο Μαρξισμος ειναι ξεπερασμενος, η παλη των ταξεων ειναι ξεπερασμενη". Ο αστικος τυπος πανηγυριζει, ενω η "Χαραυγη" συγκεντρωνεται σε αλλα σημεια των προτασεων του και αποφευγει να αναφερθει στο "ξεπερασμα" της παλης των ταξεων.

Πραγματι οι σοβιετικοι εργατες δεν θελουν ουτε να ακουσουν για μαρξισμο, μια και τον ταυτιζουν με την καταπιεση τους απο την γραφειοκρατια, την αρχουσα ταξη τους. Αλλα δυσκολα θα βρεθει κατι πιο γελοιο απο το να πει κανεις σημερα στην ΕΣΣΔ οτι η ταξικη παλη ειναι ξεπερασμενη. Τα τελευταια χρονια η ΕΣΣΔ ειναι ενα τεραστιο πεδιο μαχης, οπου διεξαγεται ο παλιοτερος και μονιμοτερος πολεμος στην ιστορια της ανθρωποτητας, η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ. Η ιδια η διαλυση της σοβιετικης αυτοκρατοριας ειναι αποτελεσμα της παλης των ταξεων, απο τους ηρωϊκους αγωνες των Πολωνων εργατων μεσα απο την Αλληλεγγυη (εναντιον της σταλινικης κυβερνησης το 1980, και τωρα εναντιον του πρωην ηγετη τους Βαλεσα) μεχρι τις μαχητικες απεργιες των σοβιετικων ανθρακωρυχων που ζητουσαν οχι μονο αυξησεις αλλα και παραιτηση του Γκορμπατσωφ.

Στο μεταξυ η οικονομικη κατασταση ολο και χειροτερευει. Και ολοι περιμενουν να λυθουν τα προβληματα της σοβιετικης οικονομιας απο την "αγορα", την εφαρμογη μεταρρυθμισεων που θα μετατρεψουν την ρωσικη οικονομια σε καπιταλισμο δυτικου τυπου. Ομως αυτο το πειραμα εχει γινει κιολας και εχει αποτυχει. Στην Πολωνια η μεταβαση στην "ελευθερη αγορα" ξεκινησε τον Γεναρη του 1990, και εγινε με τοσο μεγαλη ταχυτητα που χαρακτηριστηκε σαν "το μεγαλο μπαμ". Μεσα στους πρωτους δεκα μηνες η βιομηχανικη παραγωγη επεσε κατα 26%, και οι πραγματικοι μισθοι κατα 32.5%. Απο τοτε, τα πραγματα εχουν χειροτερεψει.

Βεβαια ουτε η γραφειοκρατικα ελεγχομενη "οικονομια της διαταγης" στην ΕΣΣΔ δεν ηταν ποτε καλυτερη απο την "ελευθερη αγορα". Η ΕΣΣΔ ηταν απο τον καιρο του Σταλιν, και συνεχιζει να ειναι, μια ταξικη κοινωνια, καθε αλλο παρα ο αντιποδας του δυτικου καπιταλισμου. Ειναι μια αλλη μορφη καπιταλισμου, κρατικος καπιταλισμος, μια κοινωνια χωρισμενη σε ταξεις, εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους, σε φτωχους και πλουσιους. Μια οικονομια που οπως οι δυτικες ανεβοκατεβαινει ανεξελεγκτα, περνα απο την επιτυχια στην κριση ασχετα με τις οποιεσδηποτε διαθεσεις της αρχουσας ταξης της. Ειναι αυτη η κριση που τρεφει την παλη των ταξεων στην Ρωσια, που προσπαθει να εξορκισει ο Γκορμπατσωφ.

ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Ο Γκορμπατσωφ εχει να αντιμετωπισει τις σοβαροτερες επιθεσεις απο δυο πλευρες. Απο την μια βρισκεται η εργατικη ταξη. Το απεργιακο κινημα, που ξεκινησε με τις απεργιες των ανθρακωρυχων το '89, και γενικοτερα η αντισταση της εργατικης ταξης στην ολοενα και μεγαλυτερη χειροτερευση της ζωης της. Απο την αλλη βρισκεται αυτο που πρεπει να χαρακτηριστει σαν αντιδραστικη δεξια, ασχετο αν οι ιδιοι αυτοαποκαλουνται ορθοδοξοι κομμουνιστες. Ειναι ισχυρες δυναμεις της αρχουσας ταξης οι οποιες, παρολο που βλεπουν οτι το παλιο συστημα δεν δουλευει πια, φοβουνται οτι η μεταβαση στην "ελευθερη αγορα" θα βλαψει τα συμφεροντα τους. Στην εμπροσθοφυλακη τους βρισκονται ανωτατοι στρατιωτικοι. Αυτοι ωστοσο υποστηριζονται απο ολες εκεινες τις προνομιουχες κοινωνικες ομαδες που επωφελουνται απο την εκμεταλλευση των εργατων απο το κρατος-καπιταλιστη, δηλαδη η αρχουσα ταξη της ΕΣΣΔ. Σημαντικο ρολο αναμεσα σε αυτους παιζουν οι διευθυντες της μεγαλης βιομηχανιας, η ιδια κοινωνικη ομαδα πανω στην οποια ο Γκορμπατσωφ θελει να στηριξει τις μεταρρυθμισεις του.

Σε αυτους τους σταλινικους η αντιδραση ερχεται απο διαφορες μεριες.

Υπαρχουν τα εθνικα κινηματα στις δημοκρατιες. Σε μερικες απο αυτες, οπως στις Βαλτικες δημοκρατιες, ριζοσπαστες εθνικιστες διανοουμενοι εχουν παρει την εξουσια και ζηταν πληρη ανεξαρτησια. Σε αλλες τμηματα της γραφειοκρατιας του κομμουνιστικου κομματος προσπαθουν να γλυτωσουν απο την κριση της ΕΣΣΔ αποσυνδεοντας την εξουσια τους απο το κομμουνιστικο κομμα και την οικονομια τους απο αυτη της υπολοιπης ΕΣΣΔ, και χρησιμοποιωντας εθνικιστικη προπαγανδα για να αποκτησουν λαϊκη υποστηριξη.

Μεσα στην ιδια την Ρωσια υπαρχει η φιλελευθερη δημοκρατικη αντιπολιτευση, που υποστηριζει τον Γιελτσιν και εκφραζεται απο αυτον. Ειναι θαυμαστες της "ελευθερης αγορας" και της δημοκρατιας Δυτικου τυπου και, επειδη τους λειπει τελειως η εμπειρια, εχουν πολυ μεγαλυτερες ψευδαισθησεις σε αυτα απο οτι οι αντιστοιχοι τους στην Δυση. Εχουν σημαντικη επιρροη πανω στο εργατικο κινημα. Αλλα η αντισταση τους στην δεξια δεν ειναι σοβαρη. Μπορει να οργανωσαν μεγαλες διαδηλωσεις στην αρχη του χρονου για να διαμαρτυρηθουν στην ανοδο της δεξιας και την αυξηση της καταπιεσης. Ομως εχουν στοχο τους οχι την ανατροπη αλλα την μεταρρυθμιση του συστηματος. Ετσι δεν προσπαθουν να ανατρεψουν αλλα αντιθετα να πεισουν και να δουλεψουν μαζι με τους στρατηγους, τους αρχηγους της αστυνομιας και τους διευθυντες επιχειρησεων που ζηταν να παρθουν καταπιεστικα μετρα εναντιον του πληθυσμου.

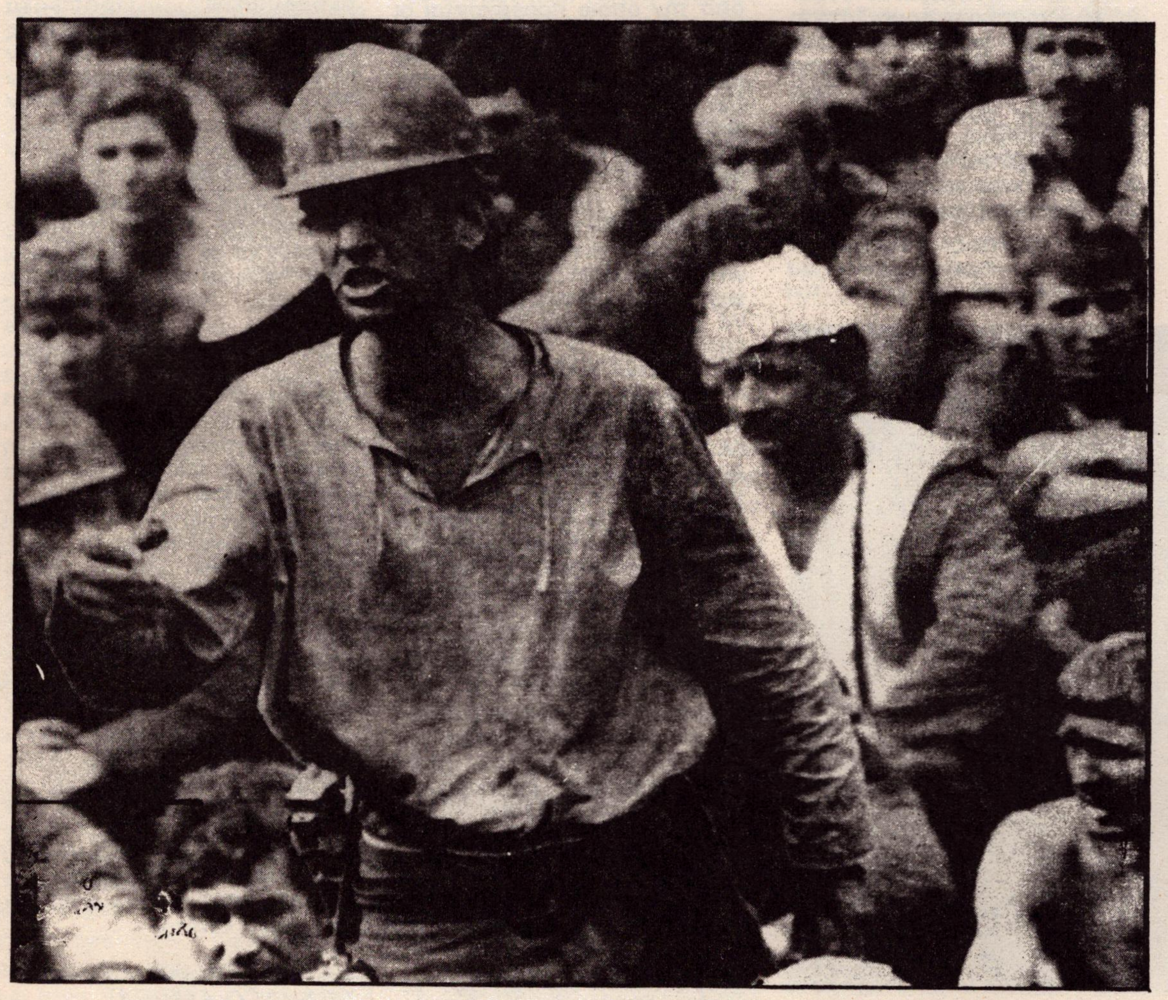

Εκεινο ομως που καθοριζει την πολιτικη κατασταση ειναι το νεο εργατικο κινημα που ξεκινησε το καλοκαιρι του '89, με τις απεργιες των ανθρακωρυχων. Γρηγορα ξεπερασε τα απλα αιτηματα για μισθους και συνθηκες, και εβαλε συνολικοτερα, δηλαδη πολιτικα, αιτηματα. Η εκταση και η μαχητικοτητα του, εφτασαν σε σημεια που θυμιζαν επαναστατικες εποχες. Και αν οι εργατες εχουν και αυτοι πεσει θυμα της προπαγανδας για την "ελευθερη αγορα", ωστοσο την αντιμετωπιζουν πολυ διαφορετικα απο τους φιλελευθερους διανοουμενους: Το συνθημα μιας τεραστιας απεργιας στο Μινσκ της Πυελορωσιας τον Απριλη ηταν "Μισθοι αγορας για τις τιμες της αγορας".

Η δημοκρατικη φιλελευθερη αντιπολιτευση εχει μια διφορουμενη σταση απεναντι στο εργατικο κινημα. Θελουν και προσπαθουν να το υποστηριξουν, επειδη καταλαβαινουν οτι μπορει να μπει πραγματικος φραγμος στην σταλινικη δεξια. Ομως ταυτοχρονα δεν μπορουν να συμβιβαστουν με το οτι το απεργιακο κινημα χειροτερευει την οικονομικη κριση, δυσκολευει τις μεταρρυθμισεις της αγορας που ονειρευονται, και αποξενωνει τους διευθυντες των επιχειρησεων, εκεινους απο τους οποιους ελπιζουν οι φιλελευθεροι να δωσουν την λυση στα οικονομικα προβληματα, αν γινουν οι μεταρρυθμισεις. Ετσι ο Γιελτσιν τρεχει να υποστηριξει τον Γκορμπατσωφ οταν διεταζε να σταματησουν οι απεργιες, περιγραφοντας σαν "ανυποφορες τις προσπαθειες να επιτευχθουν πολιτικοι στοχοι εξωθωντας σε ανυπακοη και απεργιες". Οι ηγετες της δημοκρατικης αντιπολιτευσης διαλεξαν να προστατευσουν τον Γκορμπατσωφ απο την οργη της εργατικης ταξης, για να μπορεσουν μετα να διαπραγματευτουν μαζι του για τις μεταρρυθμισεις. Δεν βλεπουν την λυση να ερχεται μεσα απο την ιδια την εργατικη ταξη, δεν βλεπουν οτι η δημοκρατικη διαχειρηση της παραγωγης απο τους ιδιους τους παραγωγους, την εργατικη ταξη, ειναι η μονη πραγματικη διεξοδος στα αδιεξοδα και της "οικονομιας της διαταγης", δηλαδη του κρατικου καπιταλισμου, και της "ελευθερης αγορας", δηλαδη του δυτικου τυπου καπιταλισμου.

ΤΑΞΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ

Για την ωρα, ουτε οι εργατες το βλεπουν αυτο. Οπως πολλες αλλες φορες στην ιστορια, ξεκινωντας απο τις ευρωπαϊκες εξεγερσεις του δεκατου ενατου αιωνα, η εργατικη ταξη φτιαχνει ιστορια, κατεβαζει κυβερνησεις και συνταρασει τους καταπιεστες της. Αλλα δεν καταφερνει να χρησιμοποιησει την τεραστια κοινωνικη δυναμη που εχει οταν κινητοποιειται για τον εαυτο της. Κατεβαζει τους παλιους τυρανους αλλα βοηθα να ανεβουν στην θεση τους νεες, ξενες προς αυτη, κοινωνικες δυναμεις, που φροντιζουν για τα δικα τους συμφεροντα, και δινουν το πολυ καποιες μεταρυθμισεις στην μαζα των εργατων.

Για την ωρα, οι μεγαλες απεργιες στα ανθρακωρυχεια ή σε πολεις οπως το Μινσκ, η παλη εναντια στην γραφειοκρατια, συνοδευεται απο το δυναμωμα μεσα στην ιδια την εργατικη ταξη της ιδεολογικης κυριαρχιας της φιλελευθερης δημοκρατικης διανοησης, που βλεπουν σαν λυση στα παντα την"ελευθερη αγορα" και τις ιδιωτικοποιησεις. Αυτο δεν ειναι περιεργο για μια εργατικη ταξη που μολις ξυπνα απο ληθαργο τοσων δεκαετιων, και που το μονο μοντελο που εχει μπροστα της ειναι η υποτιθεμενη επιτυχια των αντιπαλων των καταπιεστων της, των δυτικων κοινωνιων. Η εργατικη ταξη προσπαθει να βρει εναν "ευκολο δρομο" για να ξεφυγει απο την κριση, και δεν μπορει να καταλαβει την εκταση των καθηκοντων που πεφτουν πανω της, ουτε να πιστεψει, για την ωρα, πως ειναι δυνατο η ιδια να κανει μια πραγματικη επανασταση που θα αναποδογυρισει ολη την κοινωνια.

Οσο κρατα αυτο, ο,τι αγωνες και να κανει η εργατικη ταξη δεν μπορουν να λυσουν τα προβληματα της. Ομως η κριση στην ΕΣΣΔ ειναι πολυ βαθεια. Ειναι απιθανο οι εργατικοι αγωνες να δωσουν απλα την εξουσια στους φιλελευθερους δημοκρατες, και να ακολουθησει μια μεγαλη περιοδος ηρεμης αστικης δημοκρατιας. Οι αναποφευκτοι τεραστιοι αγωνες και οι εξισου αναποφευκτες, παρολο που αχρειαστες, ηττες της εργατικης ταξης εξαιτιας της ιδεολογικης συγχισης που επικρατει θα φερνουν συνεχεια στην επιφανεια τα αδιεξοδα της πολιτικης των φιλελευθερων δημοκρατων. Οι μεγαλοι αγωνες αλλαζουν τον τροπο που σκεφτονται οι ανθρωποι. Αυτες οι ηττες μπορουν να βοηθησουν να ξεπηδησει μια μειοψηφια απο επαναστατες εργατες και διανοουμενους που θα ξεφυγει απο την επιδραση των φιλελευθερων δημοκρατων. Μια μειοψηφια που αν οργανωθει μπορει να αποτελεσει ενα επαναστατικο κομμα, ενα γνησιο μαρξιστικο εργατικο κομμα, που θα μπορεσει να επεμβει στην υπολοιπη εργατικη ταξη και να βοηθησει στην αυτοαπελευθερωση της μεσα απο την επανασταση. Και αυτο ειναι που μετρα.

Ετσι πρεπει να αντιμετωπισουμε εμεις οι αριστεροι στην Δυση τα μεγαλειωδη γεγονοτα που ερχονται στην ΕΣΣΔ, δηλαδη σαν κατι ελπιδοφορο. Η καταρρευση της εργατικης Οκτωβριανης επαναστασης του 1917 και η ολοκληρωτικη επικρατηση του σταλινισμου - δηλαδη του κρατικου καπιταλισμου - ηταν η μεγαλυτερη ηττα στην ιστορια της εργατικης ταξης. Το οτι τα τελευταια χρονια αυτη η ηττα ξεπερνιεται, το οτι ο σταλινισμος γκρεμιζεται, δεν μπορει παρα να προκαλει ενθουσιασμο σε καθε αριστερο επαναστατη. Τα προβληματα στο ξεπερασμα μιας τοσο μεγαλης ηττας ειναι αναποφευκτα. Οταν βλεπουμε τους ιδιους τους εργατες να γκρεμιζουν τα αγαλματα του Λενιν και το ονομα του Μαρξ να γινεται αντικειμενο κοροϊδιας, δεν πρεπει να λυπομαστε. Πως αλλοιως μπορουσε να αποσυνδεθει το ονομα και η θεωρια τους απο τα εγκληματα του κρατικου καπιταλισμου; Αυτο που γκρεμιζουν οι εργατες ειναι την κυριαρχια του σταλινισμου επανω τους. Αυτο που κανουν ειναι κατι που θα επικροτουσε και ο Μαρξ και ο Λενιν. Ειναι Ταξικη Παλη.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Η "ΝΕΑ ΤΑΞΗ" ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Τα πολυβολα σωπασαν στο "μακρινο Ιρακ",και πριν προλαβουν οι συμμαχοι να πανυγηρισουν την νικη τους, ο πολεμος κτυπα την πορτα της Ευρωπης. Η ισορροπια δυναμεων που ειχε διαμορφωθει σαν αποτελεσμα του Β παγκοσμιου πολεμου κλονιστηκε κατω απο την

Οπως σε τοσα αλλα μερη, οι εθνικες εντασεις εχουν αυξηθει τα τελευταια χρονια εξαιτιας της παγκοσμιας οικονομικης κρισης

καταρρευση του κρατικου καπιταλισμου στην ΕΣΣΔ και την ανατολικη Ευρωπη, και την θεση της παιρνει μια "νεα ταξη πραγματων".

Η κριση σην Γιουγκοσλαβια επιβεβαιωνει την χυδαια υποκρισια των ιμπεριαλιστων. Στην προσπαθεια τους να διατηρησουν την σταθεροτητα του ευρωπαικου συστηματος αδιαφορουν για τις διαθεσεις των λαων για αυτοδιαθεση.

Η ΔΑΣΕ (διασκεψη για την ασφαλεια και την συνεργασια στη Ευρωπη) ευχολογοντας για την επικρατηση της ειρηνης και τη διατηρηση της ενιαιας Γιουγκοσλαβιας, υποστηριζει τις σφαγες που ο ομοσπονδιακος στρατος διαπραττει.

Παραλληλα ομως φαινονται ποσο ανταγωνιστικοι ειναι οι ιμπεριαλιστες μεταξυ τους. Ενω υποστηριζουν την "ενιαια Γιουγκοσλαβια", απο τα συνορα της Ιταλιας, Αυστριας, Ουγγαριας και Αλβανιας καθημερινα διερχονται λαθραια φορτια οπλων τα οποια διοχετευονται προς τις δυναμεις της Σλοβενιας και της Κροατιας.

Η Γερμανια και η Ιταλια, παρολο που χωρες της ΕΟΚ, στην ανταγωνιστικη προσπαθεια τους να παρουν οτι μπορουν απο μια διαλυμενη Γιουγκοσλαβια παιζουν με την ιδεα να αναγνωρισουν την Σλοβενια και Κροατια, ενεργοντας αντιθετα με τις υπολοιπες χωρες της ΕΟΚ. Το Λονδινο απευθυνθηκε στην ομοσπονδιακη κυβερνηση για να την ενημερωσει οτι θα χορηγουσε δανειο με ευνοικους ορους, ακομα και αν η ΕΟΚ-ΗΠΑ παγωναν τις πιστωσεις. Η Ελλαδα δεν παει πισω. Η Κυβερνηση Μητσοτακη δηλωνει την πληρη υποστηριξη της στους Μεγαλοσερβους εθνικιστες. Η προθεση της Σερβιας να υποδουλωσει Μακεδονες, Αλβανους, και Μουσουλμανους ταυτιζεται πληρως με τα συμφεροντα της Ελλαδας, η

Μια επαναστατικη αριστερα στην Γιουγκοσλαβια θα υποστηριζε αναμεσα στους Σερβους εργατες το δικαιωμα των εθνοτητων για αποσχιση και αυτοδιαθεση, και θα καταγγελε τις επεμβασεις του ομοσπονδιακου στρατου. Θα καταγγελε τον εθνικισμο της Σλοβενικης και Κροατικης αρχουσας ταξης αναμεσα στους εργατες αυτων των δημοκρατιων και θα παλευε εναντια στις διωξεις των Σερβικων μειονοτητων μεσα στην Σλοβενια και την Κροατια.

οποια ηδη εχει θεσει το στρατο της σε επιφυλακη στα συνορα της με την Γιουγκοσλαβια. Η κυβερνηση Βασιλειου υποστηριζει ενθερμα βεβαια την κρατικη ενοτητα της Γιουγκοσλαβιας, μια και της θυμιζει τα δικα της προβληματα. Δηλωνει μαλιστα οτι ανησυχει μηπως γινουν τα ιδια σε μια μελλοντικη Κυπριακη ομοσπονδια, και θελει να τα "προλαβει" με καταλληλους θεσμους στο Συνταγμα της.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Γιατι ομως η Γιουγκοσλαβια κινδυνευει να μετατραπει σε Λιβανο της Ευρωπης; Μετα τον Β παγκοσμιο πολεμο το 1946 η Γιουγκοσλαβια με προεδρο τον Τιτο μετατραπηκε σε ομοσπονδια εξη δημοκρατιων που αποτελειτο απο τις εξη εθνοτητες (Σερβια, Κροατια, Σλοβενια, Βοσνια, Ερζεγοβινη, Μαυροβουνιο, Σκοπια). Κυριαρχη θεση ομως παντα κρατουσε η Σερβια.

Αυτο το μωσαικο εθνοτητων κατορθωσε να συνυπαρχει εξαιτιας της παγκοσμιας μεταπολεμικης οικονομικης ανακαμψης. Το καθεστως του Τιτο παρα την διαφωνια του με τον Σταλιν δεν αποτελουσε ουσιαστικη αμφισβητηση του Σταλινισμου. Ηταν ενα καθεστως κρατικου καπιταλισμου οπου κυριαρχουσε η καταπιεση, με απαγορευση απεργιων, καταναγκαστικη εργασια και φυσικα καταπιεση των εθνοτητων.

Οπως σε τοσα αλλα μερη, οι εθνικες εντασεις εχουν αυξηθει τα τελευταια χρονια εξαιτιας της παγκοσμιας οικονομικης κρισης. Ο συνεχως αυξανομενος πληθωρισμος, η φτωχια και η εξαθλιωση εφεραν στην επιφανεια ενα αλληλοφαγωμα που εμφανιστηκε με την μορφη εθνικων αντιθεσεων επειδη δεν υπηρξε η διεξοδος του ταξικου αγωνα, των εργατων εναντια στην γραφειοκρατια.

Τα ξανοιγματα προς το εξωτερικο εμποριο, παρα την υπαρξη του διαομοσπονδιακου εμποριου, εχουν μεγαλωσει ακομα περισσοτερο το χασμα αναμεσα στο "πλουσιο" βορρα, την Σλοβενια και την Κροατια, και το "φτωχο" νοτο. Η αρχουσα ταξη της Σερβιας με επικεφαλης τον Μιλοσεβιτς προσπαθει να ξεπερασει την κριση προκαλοντας εθνικιστικες αντιπαραθεσεις. Προσπαθει να πετυχει μια νεα κατανομη των οικονομικων πορων μεταξυ των κρατιδιων σε βαρος των "πλουσιων" Κροατιας και Σλοβενιας. Καταργησε την αυτονομια του Κοσυφοπεδιου, εκβιαζει την Μακεδονια και χρησιμοποια τον ομοσπονδιακο στρατο εναντια στην Κροατια και Σλοβενια, αφηνοντας πισω δεκαδες νεκρους.

Η Σλοβενικη και η Κροατικη ηγεσια απο την μερια τους συναγωνιζονται σε σοβινισμο τον Μιλοσεβιτς. Δεκαδες ειναι οι νεκροι Σερβοι που σκοτωθηκαν απο την αυτονομια της Κροατιας, ενθαρρυνοντας ετσι την αντιπαραθεση μεταξυ Σερβων και Κροατων εργατων. Τελευταια η Κροατικη κυβερνηση εβγαλε στην φορα οτι ειχε συνενοηθει με την Σερβικη ηγεσια για να εξαφανισουν και να μοιρασουν την Βοσνια.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗΣ

Δεν πρεπει ωστοσο να ξεχναμε οτι η συντριπτικη πλειοψηφια των λαων της Σλοβενιας και της Κροατιας ψηφισαν υπερ της ανεξαρτησιας τους. Ψηφισαν εθνικιστικα, αλλα και εναντια στην Σερβικη καταπιεση. Ταυτοχρονα ελπιζαν οτι θα αποκτησουν τη δημοκρατια και ελευθερια που ο σταλινισμος τους στερουσε. Καθε αριστερος, ακομα και καθε δημοκρατης, ειτε στην Σερβια ειτε στο εξωτερικο, πρεπει να αντιτιθεται στις επεμβασεις του κυριαρχουμενου απο τους Σερβους ομοσπονδιακου στρατου που προσπαθει να τους στερησει το δικαιωμα αυτοδιαθεσης.

Βεβαια ουτε ελευθερια βρηκαν οι Σλοβενοι και Κροατες εργατες, ουτε ανεβασμα του βιοτικου επιπεδου. Η καθε ηγεσια των εθνοτητων εχει τωρα πια δικες της προτεραιοτητες στις συμμαχιες και τους προσανατολισμους. Ολοι επιζητουν μεταβαση στην οικονομια της αγορας. Για τον πολεμο δεν ειναι καθολου αθωα η υπαρξη του "φρουριου" της Κοινης Αγορας (μερος και αυτο της "νεας ταξης") που απειλει με εξαφανισμο οποιον μεινει απο εξω: Στην οικονομικη κατασταση που βρισκεται σημερα η Γιουγκοσλαβια σαν κρατος, ειναι αδυνατο να την δεκτει η ΕΟΚ. Οι αρχουσες ταξεις της Κροατιας και της Σλοβενιας, χρησιμοποιοντας την γεωγραφικη θεση τους και το γεγονος οτι ειναι οι πιο πλουσιες δημοκρατιες της Γιουγκοσλαβιας, επιδιωκουν με την ανεξαρτησια να ανοιξει ο δρομος για την αυτονομη ενταξη τους στην ΕΟΚ.

ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Η κριση στην Γιουγκοσλαβια δεν φαινεται να ξεπερνιεται ευκολα. Η οξυνση της αντιπαραθεσης αναμεσα στις εθνοτητες καταστρεφει την ταξικη ενοτητα των εργαζομενων της Γιουγκοσλαβιας. Οι αρχουσες ταξεις καταπιεζουν ολους τους εργαζομενους, ανεξαρτητα σε ποια εθνοτητα ανηκουν. Τα προγραμματα λιτοτητας εφεραν τρομακτικα δεινα σ'ολη την εργατικη ταξη της Γιουγκοσλαβιας. Η φτωχεια και η ανεργια δεν κτυπα μονο τους Σερβους αλλα και τις "πλουσιες" Σλοβενια και Κροατια. Ο πολεμος επιδεινωνει την κατασταση αφινοντας ταυτοχρονα πισω του πολλους νεκρους.

Η Γιουγκοσλαβικη εργατικη ταξη πρεπει να αντισταθει στον σοβινισμο και του Μιλοσεβιτς και του Τουτζμαν και του Μεσιτς. Μια επαναστατικη αριστερα στην Γιουγκοσλαβια θα μπορουσε να πολεμησει για την ενοτητα των εργατων των διαφορων εθνοτητων. Θα υποστηριζε αναμεσα στους Σερβους εργατες το δικαιωμα των εθνοτητων για αποσχιση και αυτοδιαθεση, και θα καταγγελε τις επεμβασεις του ομοσπονδιακου στρατου. Θα καταγγελε τον εθνικισμο της Σλοβενικης και Κροατικης αρχουσας ταξης αναμεσα στους εργατες αυτων των δημοκρατιων και θα παλευε εναντια στις διωξεις των Σερβικων μειονοτητων μεσα στην Σλοβενια και την Κροατια. Και ολη μαζι θα παλευε εναντια σε καθε ιμπεριαλιστικη επεμβαση στην Γιουγκοσλαβια που θα επιδεινωνε τον πολεμο. Θα καλουσε τους εργατες να ξεσηκωθουν και να παρουν στα χερια τους τα εργοστασια, παλευοντας εναντια σε ολες τις αρχουσες ταξεις τους και τους ιμπεριαλιστες.

Προϋποθεση για ολα αυτα ειναι η υπαρξη μιας επαναστατικης αριστερας στην ιδια την Γιουγκοσλαβια που θα παλευε με συνεπεια γι' αυτα. Αναγκαια ομως ειναι και η διεθνιστικη αλληλεγγυη των εργατικων ταξεων κυρια των γειτονικων χωρων που προσδοκουν να κερδισουν απο την κριση στην Γιουγκοσλαβια. Οι εργατικες ταξεις αυτων των χωρων πρεπει να παλεψουν εναντια στον επεκτατισμο των δικων τους κυβερνησεων προωθωντας ετσι την ταξικη ενοτητα στα Βαλκανια.

Δημητρα Χριστοδουλου

"Εργατικη Δημοκρατια"

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση,

και οχι Ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και "επιδιορθωση" του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι Κρατικο Καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστασιη, και της Κινας ουτε ειχαν ουτε εχουν καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του "δικου μας" εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ, εναντια στην "δικη" μας, την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ. Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες Βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης πρωτοπορειας

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας "Εργατικη Δημοκρατια"
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92, Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλεφωνο 476965

Η Ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια" συνεργαζεται με την ελληνικη επαναστατικη οργανωση ΟΣΕ (Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση) στις εκδοσεις "Εργατικη Δημοκρατια", που εχουν μια σημαντικη εκδοτικη παρουσια σε θεματα που απασχολουν το παγκοσμιο εργατικο κινημα, και πανω σε κυπριακα θεματα, ιδιαιτερα στο Κυπριακο.

Τις εκδοσεις "Εργατικη Δημοκρατια" μπορειτε να τις βρειτε στα κεντρικα βιβλιοπωλια, και απο τα γραφεια της "Εργατικης Δημοκρατιας", οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92, Καιμακλι.

Μπορειτε να μας γραψετε στο Τ.Κ. 7280, και να τηλεφωνειτε στον αριθμο 02-476965.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ και τα διεθνιστικά καθήκοντα των ελληνοκύπριων επαναστατών

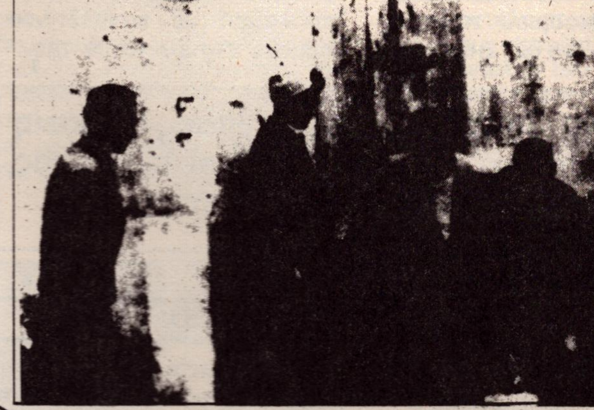

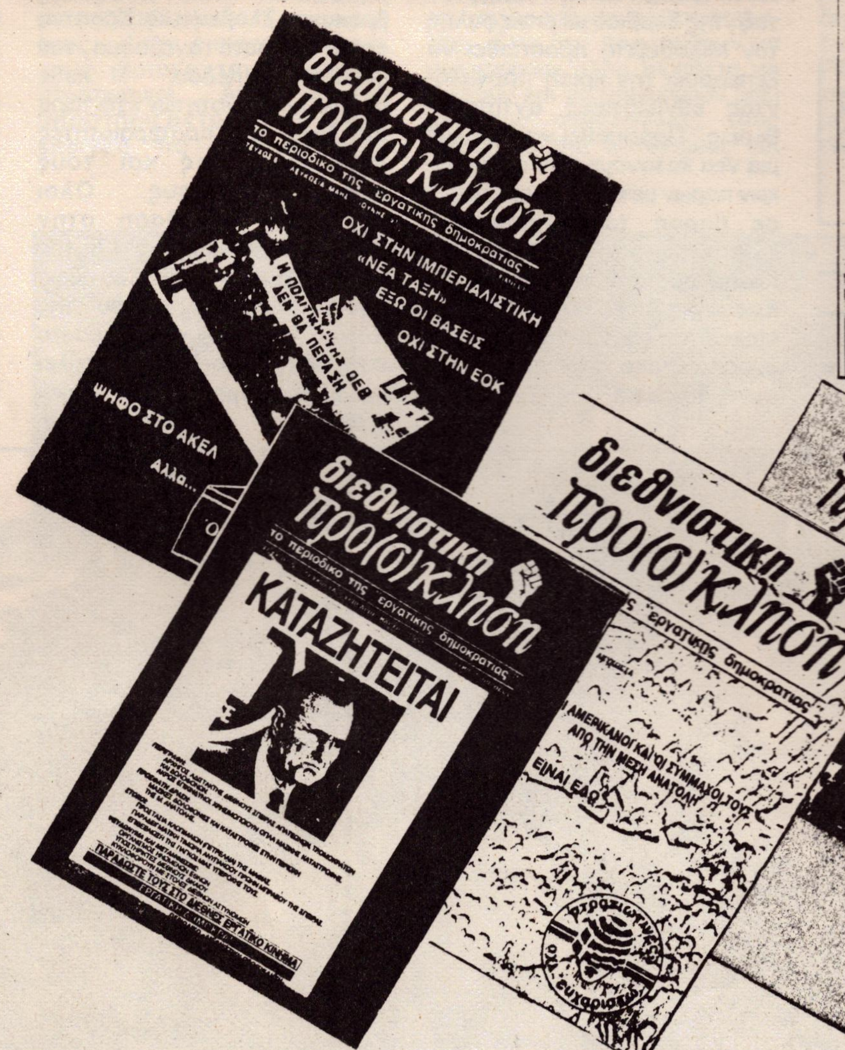

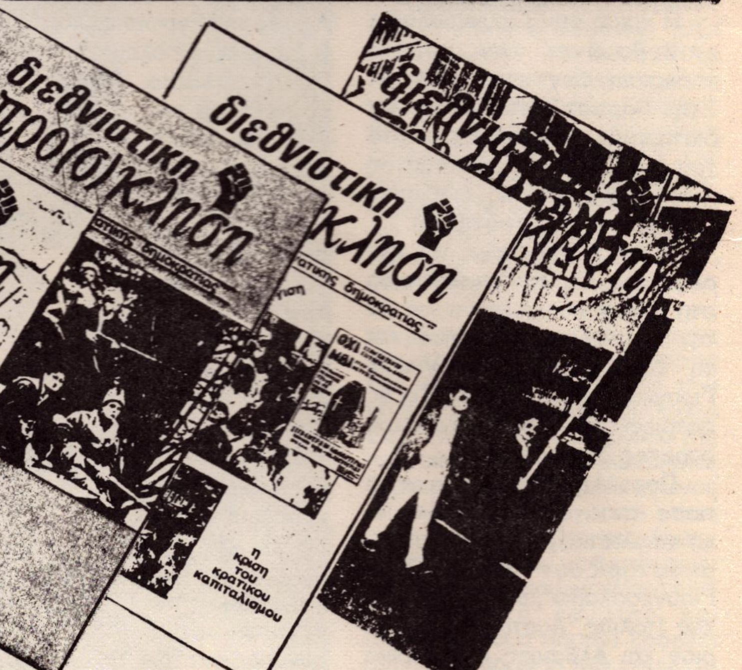

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

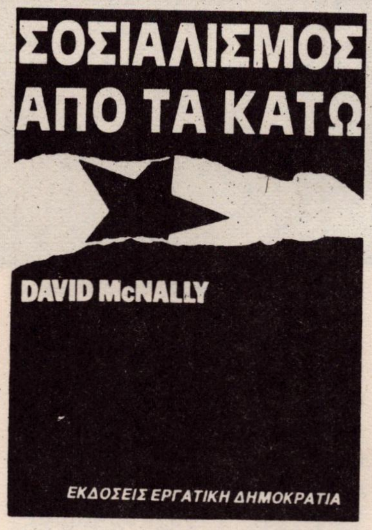

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Το βιβλιαράκι αυτό του P. Green είναι μιά πολύ καλή εισαγωγή στις βασικές αρχές της Μαρξιστικής οικονομίας. Παρουσιάζει απλά και περιεκτικά τις σχέσεις παραγωγής επάνω στις οποίες στηρίζεται ο καπιταλισμός. Συνοψίζει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί ο καπιταλισμός. Οχι μόνο την περίοδο του Μάρξ αλλά και σήμερα - την περίοδο του μονοπωλιακού καπιταλισμού, της κρατικής παρέμβασης και των διεθνών οργανισμών. Και δείχνει μέσα από την ανάλυση του, ότι όλες αυτές οι αλλαγές, όχι μόνο δεν αχρήστευσαν, αλλά αντίθετα κάνουν ακόμα πιο επίκαιρη την θεωρία του Μάρξ.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Πρίν απο το 1917 οι περισσότεροι μαρξιστές πίστευαν ότι μια εργατική επανάσταση ήταν δυνατή μόνο στις πιό αναπτυγμένες χώρες. Η ρώσικη επανάσταση απέδειξε ότι τα πράγματα δεν ήταν έτσι. Μέσα απο την εμπειρία αυτής της επανάστασης ο Τρότσκι ανέπτυξε την θεωρία της Διαρκούς Επανάστασης. Απο τότε έχουμε δεί επαναστάσεις σε χώρες τόσο διαφορετικές και μακρυνές η μία απο την άλλη, όσο η Κίνα και η Κούβα, η Αγκόλα και η Νικαράγουα.

Ο Τόνυ Κλίφ σ'αυτό το φυλλάδιο επανεξετάζει τη θεωρία της Διαρκούς Επανάστασης κάτω απο το φώς της εμπειρίας αυτών των επαναστάσεων.

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ

Η έκδοση αυτού του μικρού φυλλάδιου στα ελληνικά έρχεται να καλύψει ένα πραγματικό κενό: τι μπορεί να διαβάσει κάποιος που θέλει ν'αρχίσει τη γνωριμία με τον Μαρξισμό; Που μπορεί να βρεί μιά απλή, αλλά όχι απλοϊκη, εισαγωγή σ'αυτό τον πλούτο των θεμάτων που καλύπτει η μαρξιστική θεωρία;

Ο Chris Harman, ηγετικό μέλος του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος (SWP) της Βρετανίας και εκδότης της εφημερίδας του, Socialist Worker, έγραψε αυτό το φυλλάδιο έχοντας σαν οδηγό την αντίληψη για το μαρξισμό που συμμερίζονται όλοι οι μεγάλοι μαρξιστές επαναστάτες. Οτι, δηλαδή, ο μαρξισμός δεν είναι μια δυσνόητη φιλοσοφική αντίληψη, αλλά η θεωρία που απευθύνεται στους αγωνιστές του εργατικού κινήματος, που τους βοηθάει να κατανοήσουν και να ανατρέψουν τον καπιταλισμό.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Ο σοσιαλισμός είτε είναι μια νέα κοινωνία της ελευθερίας ή δεν είναι τίποτα.

Αυτό είναι το κεντρικό επιχείρημα αυτού του μικρού βιβλίου. Ξετυλίγοντας την ιστορία του επαναστατικού σοσιαλισμού τα τελευταία 100 χρόνια, ο David McNally μιλάει για τον "σοσιαλισμό απο τα κάτω". Για την ζωντανή παράδοση των εργατικών αγώνων που έχει θαφτεί ύστερα απο τόσα χρόνια συμβιβασμών και προδοσίας απο την πλευρά της σοσιαλδημοκρατίας και του σταλινισμού.

ο αμιαντος σκοτωνει ο καπιταλισμος δολοφονει

Τον τελευταιο καιρο γινεται αρκετος λογος για τις επικινδυνες συνεπειες του αμιαντου πανω στην ανθρωπινη υγεια και στο περιβαλλον. Ετσι ειδαμε αρθρα σε εφημεριδες να μας εξηγουν για τον αμιαντο, σχολια των οικολογων κ.λ.π.

Ειναι χαρακτηριστικο οτι ολα αυτα λεγονται και γραφονται τωρα που το ορυχειο του αμιαντου ειναι κλειστο και οι προοπτικες για να ξανανοιξει ειναι ελαχιστες αφου η παραγωγη και η εμπορια του αμιαντου δε συμφερει πια. Οι περισσοτερες χωρες του κοσμου εχουν απαγορευσει με νομο την παραγωγη, εισαγωγη ή χρηση προϊοντων αμιαντου.

Οταν για χρονια λειτουργουσε ο αμιαντος, μολυνοντας και καταστρεφοντας τη ζωη εκατονταδων εργατων, κανενας δεν ελεγε τιποτα. Αν καποιος τολμουσε τοτε να πει τι ειναι ο αμιαντος και τι ζημιες προκαλει στον ανθρωπο και στο περιβαλλον θα τον κυνηγουσαν ή θα τον εβγαζαν τρελλο ή και τα δυο.

Σε αρθρο που γραψαμε πριν 11 χρονια στην πρωτη περιοδο εκδοσης της "Εργατικης Δημοκρατιας" (τευχος 6, Αυγουστος '80), για τις βλαβερες συνεπειες του αμιαντου καταγγελαμε οτι η κυβερνηση και οι αρμοδιοι εκαναν το κοροϊδο γι'αυτες τις θανατηφορες συνεπειες και οτι "οι πληροφοριες που δινονταν (για τον αμιαντο) ειχαν σκοπο να καθησυχασουν τα πνευματα και να αμβλυνουν τη σοβαροτητα της καταστασης". Οι αρμοδιοι τοτε δηλωναν οτι: "υπαρχουν αμφιβολιες κατα ποσο φταιει ο αμιαντος ή οχι για το μεσοθηλιωμα. Δεν υπαρχουν στατιστικες για τον υπολοιπο πληθυσμο". Τετοια και αλλα παρομοια ελεγαν τοτε οταν το ορυχειο λειτουργουσε και ηταν κερδοφορο.

Και ομως φταιει ο αμιαντος για το μεσοθηλιωμα και για αλλες σοβαρες ασθενειες οπως η αμιαντωση, ο βρογχογενης καρκινος, ο γαστροεντερικος καρκινος και ο καρκινος του λαρυγγα. Ολα αυτα ηταν πολυ γνωστα στους ειδικους απο παλια, οταν ακομα το μεταλλιο δουλευε.

Το 1971 κιολας, σε ενα συνεδριο στην Αγγλια, για τους κινδυνους για την υγεια στις κατασκευες που εγινε "ο κυριος Μπραϊαν Χαρβεϋ πρωτος επιθεωρητης εργοστασιων ρωτηθηκε αν ηταν δυνατον να ειπωθει αν οποιαδηποτε συγκεντρωση ινων αμιαντου ειναι ασφαλης. "Σιγουρα δεν μπορω να καταφερω κανενα απο τους ιατρικους μας συμβουλους να κανει τετοια δηλωση, ευχομαι να μπορουσα" απαντησε". (Απο το βιβλιο "Οι κινδυνοι της δουλειας: Πως να τους πολεμησουμε". Λονδινο 1974).

Σημερα μπορει να δει κανεις τις φρικτες λεπτομερειες ακομα και σε εφημεριδες οπως ο Φιλελευθερος. Στις 21/7 εγραφε για το μεσοθηλιωμα: "Οι ινες αμιαντου εισερχονται στον ανθρωπινο οργανισμο με την εισπνοη και με την καταπωση. Στην περιπτωση του μεσοθηλιωματος, οι ινες αμιαντου διαπερνουν τον πνευμονα μεσω των κυψελιδων και φερονται και καθονται στην εξω επιφανεια του πνευμονα, στη μεμβρανη του υπεζωκοτα. Εκει δημιουργουν εντονο χρονιο ερεθισμο που καταληγει με την παροδο αρκετου χρονου στην αναπτυξη κακοηθους ογκου. Το μεσοθηλιωμα ειναι η περισσοτερο γνωστη ασθενεια στην Κυπρο, οπου εχουν καταγραφει στα τελευταια 20 χρονια, 23 περιστατικα κακοηθους μεσοθηλιωματος."

Στην Κυπρο θυματα απο μεσοθηλιωμα ειναι οι εργατες του μεταλλιου αμιαντου, οι συγγενεις τους, κατοικοι της περιοχης αμιαντου αλλα και ατομα που στην δουλεια τους ερχονταν σε επαφη με υλικα αμιαντου. (Υπαλληλοι της Αρχης ηλεκρισμου στις μονωσεις σταθμων ηλεκτροδοτησης).

Η ιδια εφημεριδα επισημαινει οτι "υπαρχουν αρκετες περιπτωσεις που δεν εχουν καταγραφει ή διαγνωστει. Το μεσοθηλιωμα στις περισσοτερες περιπτωσεις οδηγει σε συντομο χρονο στο θανατο".Στατιστικα η παρουσια και μονο των γνωστων περιστατικων μεσοθηλιαματος ανεβαζει την Κυπρο πανω απο τα διεθνως αναμενομενα ποσοστα μεσοθηλιαματων. Αυτο δειχνει το μεγεθος του προβληματος και την υποκρισια αυτων που τοσα χρονια το εκρυβαν.

Ο ιδιος αρθρογραφος στο Φιλελευθερο αναγκαζεται να παρατηρησει οτι: "Η παρουσια και λειτουργια για χρονια του μεταλλιου αμιαντου, αλλα και η χωρις σχεδον καμμια προφυλαξη εκθεση των μεταλλωρυχων απεναντι στους σοβαρους κινδυνους που προκαλει ο αμιαντος, ειναι ο λογος αυτης της μακαβριας διακρισης".

Κανεις δεν ξερει ποσοι εργατες σκοτωνονται απο μεσοθηλιωματα επειδη αυτα μπορει να παρουν πολυ χρονο για να αναπτυχθουν και επειδη δεν αναγνωριζονται παντα.

Τελικα με ολα αυτα τα χρονια που δουλεψαν οι εργατες στο ορυχειο του αμιαντου, ειναι σιγουρο οτι πολλοι απο αυτους πηραν τις αρρωστιες που προκαλει ο αμιαντος. Αυτο που δεν πηραν ειναι τα μεροκαματα και τα δικαιωματα τους οταν η Μητροπολη Λεμεσου, στην οποια ανηκει το ορυχειο αποφασισε το κλεισιμο του και την απολυση των εργαζομενων σ'αυτο, γιατι δεν τη συμφερε πια η λειτουργια του. Ολοι θα θυμουνται τις μαζικες και μαχητικες κινητοποιησεις των αμιαντωρυχων για να παρουν απο τη Μητροπολη τα μεροκαματα τους.

Τωρα που το ορυχειο εκλεισε, και οι εργατες με την επικινδυνη και θανατηφορα σκονη μεσα στους πνευμονες τους απολυθηκαν θυμηθηκαν οι διαφοροι να μας πουν για τις βλαβερες συνεπειες του αμιαντου. Τοσα χρονια που δουλευε το ορυχειο σιωπουσαν, οπως σιωπουν και τωρα για ενα σωρο αλλα επικινδυνα και βλαβερα πραγματα που τρωμε, πινουμε, αναπνεουμε ή χρησιμοποιουμε στη δουλεια μας. Ακομα και σημερα που το ορυχειο ειναι κλειστο μολυνει με ινες αμιαντου τον αερα και το νερο της περιοχης. Οι ιδιες οι κυβερνητικες υπηρεσιες υποχρεωθηκαν να παραδεχτουν οτι μεγαλος αριθμος ινων αμιαντου βρισκεται στο νερο του φραγματος Κουρρη.

Τοσα χρονια ομως για χαρη του κερδους και της "εθνικης οικονομιας" υποχρεωναν τους εργατες να αναπνεουν τη θανατηφορα σκονη του αμιαντου. Στην πραγματικοτητα δεν ειναι ο αμιαντος που τους σκοτωνει αλλα η λογικη του κερδους, ο καπιταλισμος, που δεν δισταζει, μπροστα στη δυνατοτητα του κερδους και της εκμεταλλευσης, να δολοφονει αμεσα ή εμμμεσα ανθρωπους και να καταστρεφει το περιβαλλον.

Πρεπει να αγωνιστουμε για να απαγορευτει αμεσα η χρηση, η εισαγωγη και εκμεταλλευση του αμιαντου. Εκει που συνεχιζει να γινεται χρηση, πρεπει να παιρνονται ολα τα μετρα για περιορισμο των κινδυνων, φιλτρα στα φουγαρα, καλος εξαερισμος στους χωρους δουλειας, ειδικες φορμες και μασκες για τους εργαζομενους. Τελος, οι μονοι ικανοι να προστατευσουν τους εαυτους τους οχι μονο απο τον αμιαντο αλλα και τους αλλους κινδυνους που παραμονευουν στις δουλειες απο την απληστια των αφεντικων, ειναι οι ιδιοι οι εργαζομενοι. Η οργανωση τους μεσα στον ιδιο τον χωρο δουλειας για αυτο το σκοπο ειναι απαραιτητη οπου υπαρχουν τετοιοι κινδυνοι.

Κυριακος Χατζηπαπας

ΒΑΣΕΙΣ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Οι βρεττανικες αρχες των βασεων αποφασισαν να απολυσουν 400 Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομενους. Αυτο ειναι το αποτελεσμα της αυθερετης συμπεριφορας των αρχων των βασεων απεναντι στους εργαζομενους, εδω και καιρο. Καμια αντιδραση δεν υπηρξε ολα αυτα τα χρονια απο κανενα εναντια σ' αυτη την αυθαιρεσια.

Η πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων της βρεττανικης κυβερνησης στην Αγγλια ειχε σαν συνεπεια την επεκταση τους και στην Κυπρο, με αποτελεσμα την διαλυση του τμηματος δημοσιων εργων των βασεων εδω και την αναθεση των αναγκωντων βασεων σε ιδιωτικες επιχειρησεις.

Οι συντεχνιες αναφερουν οτι απο 8.000 εργαζομενους που εργαζονταν στις βασεις εμειναν μονο 3.200. Επισης οτι οι συλλογικες συμβασεις δεν τηρουνται και καταπατουνται προκλητικα τα δικαιωματα των εργαζομενων. Κατηγορουν μαλιστα το υπ. Εργασιας στο οποιο κατεφυγαν πολλες φορες οι εργαζομενοι οτι τους αγνοησε, δεν εδειξε καμια ανταποκριση και συμπαρασταση.

Οι ιδιωτικοποιησεις δεν ειναι "προνομιο" μονο του αγγλικου Θατσερισμου αλλα του καπιταλισμου και της ελευθερης αγορας. Ακομα και η μικρη μας Κυπρος ακολουθει αυτη την πολιτικη, αν θυμιθουμε τι εκανε η κυβερνηση στα δημοσια εργα (αναθεση εργολαβιων σε ιδιωτες). Αλλα ακομα ενας σοβαρος λογος που η κυβερνηση υποστηριζει ολα οσα κανουν οι βρεττανικες αρχες των βασεων ειναι επειδη αυτο τον καιρο θελει να τα εχει οσο πιο καλα γινεται με τους αγγλους ιμπεριαλιστες, περιμενει να τη βοηθησουν στο καυγα πουεχει για το κυπριακο με τους τουρκους καπιταλιστες. Δεν εχει λοιπον καμια ορεξη να τα βαλει μαζι τους, ουτε να τους θυμωσει και να χαλασει το "καλο κλιμα" που της χρειαζεται για να παρει οσο το δυνατο μεγαλυτερη υποστηριξη μπορει στις δικες της θεσεις.

Χρειαζεται μια αμεση αντισταση σ' αυτα απο τους ε/κ και τους τ/κ εργαζομενους στις Βασεις. Οι εργαζομενοι ειναι αναγκη να αντιδρασουν διεθνιστικα στην διεθνοποιημενη σταση του κεφαλαιου. Ειναι μια καλη ευκαιρια για τους Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομενους οχι μονο να παλεψουν εναντια στον κοινο εχθρο, τις ιμπεριαλιστικες βασεις, αλλα κυρια να παλεψουν η καθε μια στη πλευρα της εναντια στην δικια της κυβερνηση που κανει καθε παραχωρηση στους ιμπεριαλιστες για να κερδισει την ευνοια τους στο κυπριακο. Ετσι συμβαλουν στην επαναπροσεγγιση και στη φιλια μεταξυ τους, γιατι με αυτο τον τροπο δειχνουν η μια στην αλλη ποιον βλεπουν σαν εχθρο τους, δηλαδη τον "δικο τους" καπιταλισμο, την "δικη τους" κυβερνηση.

Νικος Αγιομαμιτης

Ε/Κύπριοι και Τ/Κύπριοι εργαζόμενοι στη Δεκέλεια εγκαταλείπουν τις εργασίες τους.

"Υπευθυνοτητα", "Εργατικη Ειρηνη" και αλλα παραμυθια

ΤΑΞΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Μπηκαμε στη περιοδο ανανεωσης των συλλογικων συμβασεων και οι εργοδοτες δειχνουν τα δοντια τους και απειλουν τους εργατες και τις συντεχνιες στη προσπαθεια τους να αρπαξουν οσα περισσοτερα μπορουν. Ειναι εξαλλου αναγκασμενοι να εξασφαλισουν οσο γινεται χαμηλοτερο κοστος παραγωγης (κατα συνεπεια οσο γινεται χαμηλα μεροκαματα) εξαιτιας της παγκοσμιας υφεσης και του σκληρου ανταγωνισμου που θα αντιμετωπισουν, οπως και για να προετοιμαζονται για την ενταξη στην ΕΟΚ.

Μπροστα σ' αυτη την επιθετικοτητα, οι συντεχνιες προβαλλουν την "συνεση" τους και την "υπευθυνοτητα" τους που σ'αυτη ωφειλεται η "εργατικη ειρηνη". Θυμιζουν μαλιστα με υπερηφανεια τις θυσιες που επεισαν την εργατικη ταξη να κανει για το καλο της "οικονομιας του τοπου", οπως την μειωση των μισθων απο 15-50% το 1974 και τα 750.000 ημερομισθια που χαθηκαν λογω της κρισης στον Κολπο.

Δηλαδη λενε στους εργοδοτες, οτι εμεις ειμαστε καλα παιδια και μπορουμε να τα βρουμε οπως και πριν. Ομως κατι πρεπει να δωσουν στους εργαζομενους για να τους κρατησουν. Στους εργοδοτες, που ζητουν ακομα μεγαλυτερες θυσιες απο τους εργαζομενους, προβαλουν τον κινδυνο οτι "θα χασουμε τον ελεγχο πανω στους εργατες και ετσι κινδυνευει η εργατικη ειρηνη με τις απαιτησεις που εχετε".

Κινδυνευει λοιπον η "εργατικη ειρηνη". Μια "ειρηνη" που ολα αυτα τα χρονια σημαινε θυσιες και στερησεις για τους εργαζομενους και πλουτο για τα αφεντικα. Σε αριθμους αυτα εχουν ως εξης οπως μας λεει η ΠΕΟ: Ενω το 1986 οι μισθωτοι ηταν το 71.1% του οικονομικα ενεργου πλυθησμου πηραν σε μισθους και ωφεληματα το 48.9 του ακαθαριστου εθνικου προιοντος (ΑΕΠ). Το 1989 οι μισθωτοι ηταν το 72% και πηραν το 46.1 του ΑΕΠ. Το 90 που οι μισθωτοι ηταν το 72.1% υπολογιζεται να παρουν κατω απο το 46% του ΑΕΠ. Στην ιδια περιοδο οι εργοδοτες ανεβασαν το μεριδιο τους απο του ΑΕΠ απο το 39.7 που ηταν το 86 σε 42.5 το 89. Με λιγα λογια, οι φτωχοι γινονται φτωχοτεροι και οι πλουσιοι πλουσιοτεροι.

Αυτο ειναι το αποτελεσμα της "συνετης και υπευθυνης" πολιτικης και των θυσιων για την διατηρηση της "εργατικης ειρηνης" για την οποια υπερηφανευονται οι συντεχνιες. Εμεις οι εργαζομενοι ομως που πληρωνουμε αυτο το τιμημα ειναι καιρος να πουμε οχι αλλες θυσιες για χαρη της "εργατικης ειρηνης". Αυτη δεν ειναι ειρηνη, ειναι ενας ταξικος πολεμος που τις επιθεσεις τις κανει μονο η μια πλευρα, οι εργοδοτες. Καιρος να συνειδητοποιησουμε οτι πρεπει να μπουμε και μεις στην μαχη.

Πετρος Μιχαηλ

εργατικη δημοκρατια

ΑΡΧΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

ΤΟ ΕΞΑΗΜΕΡΟ ΠΟΥ "ΚΕΡΔΙΘΗΚΕ" ΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Αρκετοι εργαζομενοι στον δημοσιο και ημικρατικο τομεα αισθανονται οτι με την πενθημερη πηγαν για μαλι και βγηκαν κουρεμενοι. Η κυβερνηση περασε ηδη την πενθημερη στη δημοσια υπηρεσια και τους εκπαιδευτικους με τους ορους που την συμφερουν. Οχι μονο δεν εγινε μειωση του ωραριου, που ειναι πολυ φυσικη σε τετοιου ειδους αλλαγες, αλλα αφου φορτωσε ακομα παραπανω το προγραμμα των εργαζομενων, το συμπιεσε απο εξι σε πεντε μερες. Τωρα ειναι ετοιμη να αρπαξει ακομα περισσοτερα οπου και οπως μπορει. Προσπαθει να βαλει ακομα ενα απογευμα στη Δημοσια Υπηρεσια με την επαναδιαπραγματευση της πενθημερης απο το 92, ενω στους ταχυδρομικους θελει να καταργησει το πενθημερο και να βαλει βαρδιες.

Παρομοια πενθημερη θελει να εφαρμοσει η κυβερνηση και στους Ημικρατικους Οργανισμους. Σε αυτο βρηκε δυστυχως ικανους και πιστους συμμαχους, τη συνδικαλιστικη γραφειοκρατια. Η ηγεσια των συντεχνιων εχει χρησιμοποιησει ολα τα επιχειρηματα της κυβερνησης και των εργοδοτων. Το βαρυ πυροβολικο βεβαια ειναι το "Δεν ειναι ο,τι θελει ο καθενας μας αλλα ο,τι σηκωνει ο τοπος" (ειπωθηκε τελευταια ακριβως ετσι σε Γενικη Συνελευση στην Α.ΤΗ.Κ). Φυσικα αυτο ακριβως το επιχειρημα χρησιμοποιειται και στους μη "προνομιουχους" του ιδιωτικου τομεα, με την ιδια καταληξη: "Λογικη", "Αυτοσυγκρατιση", "Μη ζητατε πολλα". Ομως σε μας συμπληρωνεται και απο το παραμυθι του "προνομιουχου" και "χαραμοφαη" κρατικου και ημικρατικου υπαλληλου: "Δεν βλεπετε πως ο κοσμος και τα κομματα ειναι εναντιον μας", "Δεν πρεπει η εφαρμογη της πενθημερης να εχει οποιοδηποτε κοστος για την Κυβερνηση". Ετσι οι συντεχνιες μας καταληγουν να απολογουνται και απο πανω. "Δεν διεκδικουμε μειωση ωρων" λενε, σαν να δεχομαστε και οι ιδιοι πως ειμαστε "προνομιουχοι" και ντρεπομαστε απο το "τι θα πουν οι αλλοι που δουλευουν 40 ωρες".

ΗΤΤΟΠΑΘΕΙΑ

Οι ηγεσιες των συντεχνιων επαναλαμβανουν ολα τα αρνητικα που ερχονται απο την κυβερνηση, οπως το οτι αν θελουμε διαφορετικη πενθημερη θα εχουμε εναντιον μας την κυβερνηση, τα κομματα, την βουλη και τις αλλες συντεχνιες που εχουν ηδη δεκτει την πενθημερη οπως εφαρμοστηκε. Και ολα αυτα, οχι για να αναγνωριστουν οι δυσκολες συνθηκες μεσα στις οποιες μπορει να αρχισει ο αγωνας, αλλα για να απογοητευσουν και να δημιουργησουν κλιμα ηττοπαθειας στα μελη ωστε να μην αρχισει κανενας αγωνας.

Το πως λειτουργουν ολα αυτα φανηκε στις Γενικες Συνελευσεις των συντεχνιων μας στη Α.ΤΗ.Κ. (ΣΥΤΑ).

Οι δυο συντεχνιες ΕΠΟΕΤ και ΣΥΔΗΚΕΚ καλεσαν χωριστες επαρχιακες γενικες συνελευσεις ειδικα για το πενθημερο. Ομως αυτες οι συνελευσεις δεν αφεθηκαν να παρουν αποφασεις για το ειδους του πενθημερου, οπως το να ζητηθει μειωση ωρων. Οι ηγεσιες επεμεναν να περιορισουν την αρμοδιοτητα των συνελευσεων. Επεμεναν οτι το μονο που μπορουσαν να κανουν οι Συνελευσεις ηταν να πουν ενα ναι στην εφαρμογη της πενθημερης οπως εφαρμοστηκε στην δημοσια υπηρεσια ή να συνεχισουμε με το ιδιο, εξαημερο, ωραριο.

Πολεμησαν καθε προσπαθεια να υποβληθουν αλλες προτασεις, να γινει συζητηση και να παρθουν αποφασεις εξω απο την προταση τους. Ετσι στη συνελευση της ΣΥΔΗΚΕΚ ο ΓΓ της συντεχνιας απαντωντας σε προταση η συνελευση να δεσμευσει την ηγεσια να διεκδικησει το πενθημερο με μειωση ωρων, ειπε οτι δεν ειναι αρμοδια η Συνελευση να παρει τετοια αποφαση, οτι αυτο για να γινει πρεπει να το αποφασισει η ΠΕΟ. Δηλαδη αντι να αποφασιζουν τα μελη για αυτα που θα φορτωθουν στην πλατη τους, αποφασιζει η ηγεσια της συντεχνιας.

Η προταση της ΣΥΤΑ, την οποια απαιτουσαν να υπερψηφισουμε μαλιστα, ηταν συνειδητα διασπαστικη. Δεν αφορουσε ολο το προσωπικο, αλλα προνοουσε πενθημερο για μερικα τμηματα με ενα απογευμα, για άλλα συνεχες ωραριο και για αλλους με βαρδιες. Ετσι πετυχε να μη υπαρξει ενωμενη αντιδραση γιατι ο καθενας προσανατολιστηκε στο κλαδικο και τμηματικο του συμφερον.

ΕΝΑ ΣΟΥ ΔΙΝΟΥΝ ΠΕΝΤΕ ΣΟΥ ΠΕΡΝΟΥΝ

Το βασικο επιχειρημα των συντεχνιακων ηταν οτι αν δεχθουμε το 5ημερο σε προσωρινη βαση δεν θα γινει καμμια κοστολογιση του. Ενω αν υποβληθει σαν αιτημα στην ανανεωση της Σ. Συμβασης, θα γινει κοστολογηση, απο την οποια θα μας ζητησει ανταλλαγματα η διευθυνση. Στην πραγματικοτητα τα πραγματα ειναι αντιθετα. Η Α.ΤΗ.Κ εχει να κερδισει απο την εφαρμογη της 5ημερης.

Τα επιχειρηματα μιας μικρης αριστερης μειοψηφιας ηταν οτι αυτο που προτεινε η κυβερνηση δεν ηταν 5ημερο αλλα 6ημερο σε 5 ημερες, που μονο την εργοδοσια ωφελουσε. Προβλεπε την μειωση της ετησιας αδειας για τους νεοπροσλαμβανομενους απο 30 σε 18 ημερες. Μειωση των υπερωριων και των πληρωμενων διανυκτερευσεων.

Το 5ημερο για μας, για να μην σημαινει εξτρα κοστος, δηλαδη πιο πολυ κοπο, πρεπει να συνδιαστει με μειωση ωρων. Αυτο φαινεται αν δουμε οτι ο συνολικος χρονος εργασιας χωριζεται σε παραγωγικο χρονο και σε χρονο προετοιμασιας. Βαζοντας τις ωρες του Σαββατου στις υπολοιπες 5 μερες η διευθυνση αυξανει τον παραγωγικο χρονο γλυτωνοντας απο τον χρονο προετοιμασιας της δουλειας του Σαββατου. Ειναι κατι που ισχυει σε πολλους αλλους κλαδους. Για παραδειγμα οι Τραπεζικοι ενω πιανουν δουλεια στις 8 δεχονται το κοινο στις 8.30 εχουν 30 λεπτα καθε μερα για προετοιμασια της δουλειας τους, ενω το μεσημερι κλεινουν 2 ωρες νωριτερα για το κοινο. Ετσι και εμεις εχουμε τον χρονο μεταφορας μας στον και απο τον τοπο δουλειας, την τοποθετηση και το συμμαζεμα υλικων και εργαλειων, το ανοιγμα των καλλωδιων κλπ.

Ο χρονος προετοιμασιας μια ημερας την εβδομαδα, του Σαββατου, μετατρεπεται σε παραγωγικο προς οφελος του εργοδοτη. Ακομα αρκετες απο τις υπερωριες που οφειλονταν στο οτι μια δουλεια δεν τελειωνε μεσα σε μια εργασιμη μερα τωρα θα εξαφανιστουν. Οτι συμπερασματα και να εβγαζαν λοιπον στην "κοστολογηση" τους τα αφεντικα, η πραγματικοτητα ειναι οτι εμεις θα δουλευουμε σκληροτερα για περισσοτερες ωρες, θα παραγουμε περισσοτερο και θα πληρωνομαστε το ιδιο. Ακομα και με την δικη τους λογικη, των "κοστολογησεων" και του "να μην χασει η επιχειρηση", μπορουσαμε μια χαρα να ζητησουμε μειωση του ωραριου.

ΕΝΟΤΗΤΑ

Οι ηγεσιες των συντεχνιων προτεινοντας αποδοχη της προτασης της κυβερνησης σε "προσωρινη και δοκιμαστικη βαση" ηθελαν να την περασουν στα μουλοχτα. Ετσι παιρνουν στον λαιμο τους και τους υπολοιπους ημικρατικους και αλλους εργαζομενους στον ιδιωτικο τομεα που διεκδικουν πενθημερη ή μειωση ωρων, αλλα και την ΕΤΥΚ που ειχε ηδη υποβαλει αιτημα της το 5ημερο με μειωση ωρων, και στο τελος το αποσυρε. Αντιθετα επρεπε να ενταχθουμε και εμεις σε ενα κοινο αγωνα για πραγματικο 5ημερο με μειωση ωρων. Να δυναμωσουμε το μετωπο μας εναντια στους εργοδοτες που χωριζουν τους εργαζομενους σε "προνομιουχους" και μη για να τους διασπουν και να κρυβουν την δικη τους προνομιουχα θεση του εκμεταλευτη. Να διεκδικησουμε ολοι μαζι την αυξηση των μισθων των ιδιωτικων και οχι την μειωση των κυβερνητικων. Και να παλεψουμε για μειωση των 40 ωρων των ιδιωτικων και εναντια στη κυβερνητικη πολιτικη της λιτοτητας, και των περικοπων.

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Η πενθημερη ειναι ενα αιτημα πολυ σημαντικο, κατι που αφορα την ιδια την ζωη των εργαζομενων πολυ περισσοτερο απο οτι μια αυξηση, και που θα μεινει ισως για χρονια. Παρολα αυτα η συμμετοχη των μελων της συντεχνιας στις Γ.Σ. ηταν πολυ μικρη. Απο μια συνελευση των 1000 μελων παρουσιαστηκαν γυρω στους 150 αναμεσα στους οποιους και μερικοι διευθυνταδες τμηματων. (ψηφισαν 105 υπερ της προτασης, 34 κατα). Αν και τα περισσοτερα μελη κατανοουσαν το τι γινοταν ενοιωθαν κουρασμενοι και ανικανοι να αντιδρασουν. Επικρατησε η ηττοπαθεια που καλλιεργει εδω και χρονια η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια. Ακομα λειτουργει το "εμεις ειμαστε εδω για να σας λυνουμε τα προβληματα σας, εσεις δεν χρειαζεται να τρεξεται" και η απογοητευση του "αφου εκεινοι ειναι παπαδες και ταταδες γιατι να παω στη συνελευση; Να κανω τι; Αφου θα γινει το δικο τους".

Η δυσαρεσκεια και διαφωνια με οσα γινονταν εμεινε στο επιπεδο της γκρινιας, δεν μπορεσε να εκφραστει οργανωμενα στις γενικες συνελευσεις.

Αυτο δεν ειναι πρωτη φορα που γινεται. Γενικα στο συνδικαλιστικο χωρο δεν υπαρχει προσφατη παραδοση απο αγωνες και νικηφορες κινητοποιησεις. Οι εργαζομενοι δεν πιστευουν οι ιδιοι στην δυνατοτητα και την αποτελεσματικοτητα της δικης τους δρασης.

Και ομως, στην ιδια την Α.ΤΗ.Κ παλιοτερα μερικοι εργαζομενοι ειχαν κερδισει με την δικη τους κινητοποιηση. Για παραδειγμα το '83 μαζευτηκαμε καμμια ογδονταρια καινουργιοι συναδελφοι, με αγριες διαθεσεις, εξω απο την συνεδρια του εκτελεστικου. Το ξεπουλημα που σχεδιαζονταν εκει μεσα, προσωρινα τουλαχιστον το αποφυγαμε. Τελευταια, οταν η ηγεσια της συντεχνιας προσπαθησε να πεισει τους τεχνιτες ενος τμηματος, να δεχτουν τα νεα καθηκοντα που ηθελε να τους βαλει η διευθυνση, ο ομαδικος εκνευρισμος οδηγησε τους εργαζομενους να συνενοηθουν μεταξυ τους και να αντιδρασουν οργανωμενα και μαζικα. Συντεχνια και διευθυνση τα τυλιξαν και εφυγαν. Η γραφειοκρατια δεν μπορει στην πραγματικοτητα να ειναι "παπαδες και ταταδες", γιατι δεν μπορει να υπαρξει χωρις εμας.

Πετρος Μιχαηλ
Κυριακος Χατζηπαπας
Νικος Αγιομαμιτης

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΠΕΝΘΗΜΕΡΗΣ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η μαχη της πενθημερης χαθηκε για τους εργαζομενους. Ολοι πιστευαν οτι θα κερδιζαμε ενα αιτημα που εμπαινε για χρονιά και ηταν παντοτε ταυτισμενο με την μειωση ωρων. Αντιθετα κερδισαν κυβερνηση και εργοδοτες αφου πηραν απο τους εργαζομενους εργασιμες μερες και αργιες και καταφεραν ετσι να αυξησουν τον παραγωγικο χρονο εργασιας και να κανουν πιο σκληρο και εντατικο τον χρονο εργασιας.

Οταν οι ηγεσιες των συντεχνιων προσπαθουσαν να πεισουν τους εργαζομενους να δεχτουν ολα αυτα αυτα ελεγαν οτι η πενθημερη "εισηχθη χωρις να αποβαινει σε βαρος της μιας ή της αλλης πλευρας" (Γ.Γ ΕΤΥΚ 25/7/91) Σημερα την παρουσιαζουν και σαν μεγαλη κατακτηση.

Οχι μονο δεν κερδισαμε τιποτε αλλα στη πραγματικοτητα χασαμε και απο πανω. Αν δουμε τι εγινε σε καθε κλαδο φαινεται οτι οι εργαζομενοι πηγαν για μαλι και βγηκαν κουρεμενοι.

Στους εκπαιδευτικους ενω οι περισσοτεροι κανουν τωρα τις ιδιες διδακτικες περιοδους που εκαναν σε εξη μερες μεσα σε πεντε, αυξησε τον αριθμο των διδακτικων περιοδων, αυξανοντας τις μερες και τις συνολικες ωρες διδασκαλιας. Ακομα και οι καινουργιοι, που υποτιθεται οτι οφεληθηκαν επειδη τους κοπηκαν 2 διδακτικες περιοδοι την βδομαδα, ειναι χειροτερα. Απο τεσσερες μερες με τεσσερεις διδακτικες περιοδους και δυο με πεντε που ειχαν πρωτα, τωρα εχουν τεσσερεις μερες με πεντε περιοδους (οι πεντε διδακτικες περιοδοι σε μια μερα θεωρουνται και ειναι εξαντλητικες) και μια με τεσσερεις. Τις ωρες που οι καθηγητες βλεπουν τους γονεις και δουλευουν για τις πολιτιστικες εκδηλωσεις και τις συνεδριασεις τις εχει φορτωσει στους καθηγητες αφου δεν μπορουν να τις παρουν πια απο τον διδακτικο χρονο οπως προηγουμενα.

Στους κυβερνητικους καταφερε να βαλει ενα απογευμα αντι το συνεχες ωραριο. Εφαρμοσε τον αυστηρο ελεγχο με το συστημα καρτας. Μειωσε την αδεια απο 30 μερες σε 25. Το Σαββατο δεν το θεωρει αργια και ετσι δεν πληρωνει υπερωριες.

Στους ημικρατικους αυξησε τον παραγωγικο χρονο εργασιας μειωνοντας τον χρονο προετοιμασιας. Αυξησε και εντατικοποιησε τον εργασιμο χρονο. Μειωσε την αδεια και εβαλε απογευματινη εργασια.

Οι τραπεζικοι νιωθουν οτι εχουν χασει ολα τα απογευματα τους για να παρουν το Σαββατο το οποιο τους το εχουν φορτωσει στις αλλες μερες. Με το νεο ωραριο το καλοκαιρι θα δουλευουν μεχρι τις τρεις. Ειχαν ενα εξαντλητικο συνεχες ωραριο που οι τραπεζιτες τους το εκαναν ακομα πιο σκληρο.

ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΝΩΜΕΝΑ - ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΔΙΑΣΠΑΣΜΕΝΕΣ

Οι εργοδοτες και η κυβερνηση χωρις να δωσουν τιποτε πηραν πολλα. Ειναι ενωμενοι σ' αυτη την μαχη και το παλευουν ως την τελευταια στιγμη σκληρα. Υποβαλλαν αντιαιτηματα οπως για παραδειγμα το οτι ζητουσαν να δουλευουμε και τα τεσσερα απογευματα. Γενικα προσπαθουσαν να κατεβασουν τους κυβερνητικους και ημικρατικους υπαλληλους στους ορους απασχολησης των υπαλληλων του ιδιωτικου τομεα. Για να το πετυχουν αυτο, επαιξε καθοριστικο ρολο η διασπαση αναμεσα στους δημοσιους και τους ιδιωτικους, η επιτυχια της προπαγανδας της κυβερνησης για τους "προνομιουχους" και "χαραμοφαηδες" δημοσιους.

Οι συντεχνιες ομως δεν ηταν ενωμενες σ'αυτη τη μαχη. Ενω ολες "παλευαν" για την πενθημερη η καθε μια τραβουσε τον δικο της δρομο χωρις να σταθει η μια αλληλεγγυη στην αλλη. Δεκτηκαν την λογικη του "χωρις κοστος για τον εργοδοτη και την οικονομια" και δεν νοιαστηκαν για το ποσο θα την πληρωναμεεμεις οι εργαζομενοι. Η μια συντεχνια εφερνε σαν προηγουμενο την συμφωνια της αλλης. Εριχναν το φταιξιμο οτι δεν μπορουσαν να "βελτιωσουν" την προταση η μια στην αλλη.

Κι' ομως μπορουσε να ηταν αλλιως. Αντι να ακολουθει η μια την αλλη στην υποχωρηση, οι συντεχνιες επρεπε να συμπαρασταθουν η μια στην αλλη. Να φτιαξουν ενα μετωπο κατα των αφεντικων και της κυβερνησης το οποιο να απαιτει μειωση ωρων και εφαρμογη της πενθημερης για ολους τους εργαζομενους κρατικους, ημικρατικους και ιδιωτικους. Μονο ετσι θα μπορουσε να κερδιθει αυτη η μαχη.